

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACTIVITIES ON ENGLISH LANGUAGE IN
DAILY LIFE BY USING TASK-BASED LEARNING FOR PRATHOMSUKSA III STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

นพรัตน์ ทองมาก

ปริญญาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรกฎาคม 2558

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACTIVITIES ON ENGLISH LANGUAGE IN
DAILY LIFE BY USING TASK-BASED LEARNING FOR PRATHOMSUKSA III STUDENTS

วิทยานิพนธ์
ของ
นพรัตน์ ทองมาก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรกฎาคม 2558

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
The Development of English Learning Activities on English Language in Daily Life
by using Task-Based Learning for Prathomsuksa III Students

นพรัตน์ ทองมาก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์เจลา ประเสริฐสังข์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ดร.เขาวเรศ ใจเย็น)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)

วันที่ 7 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

นพรัตน์ ทองมาก. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีศา จรชล ค.ค. (หลักสูตรและการสอน)	ประธานกรรมการ
ผดุงชัย ภูพัฒน์ ค.ค. (การวัดและการประเมินผลการศึกษา)	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75 / 75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

Noppharat Thongmak. (2015). **The Development of English Learning Activities on English Language in Daily Life by using Task-Based Learning for Prathomsuksa III Students.** Thesis. M.Ed. (Curriculum and Instruction). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Assistant Professor Phawarisa Choradon Ph.D. (Curriculum and Instruction)	Chairman
Phadungchai Pupat Ph.D. (Measurement and Evaluation in Education)	Member

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop English learning activity on English language in daily life by using Task-Based learning for Prathomsuksa III students 2) to compare the ability of English reading skill of Prathomsuksa III students before and after using English learning activity and 3) to study the satisfaction of Prathomsuksa III students toward the using English learning activity. The samples consisted of 33 students who studied in Prathomsuksa III in the first semester of the academic year 2015 at Anubantrat School, Amphoe Muang, Trat province. They were selected by cluster random sampling. The research instruments were English learning activity on English language in daily life by using Task-Based learning, the ability of English reading test, and the satisfaction questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The results of the study were as follows: 1) The efficiency of English learning activity on English language in daily life by using Task-Based learning for Prathomsuksa III students was obtained 75.52 / 77.68, higher than a predetermined threshold (E_1/E_2) 2) The ability of English reading skill of Prathomsuksa III students was significant higher than before using English of the learning activity at the .05 level. And 3) the satisfaction of Prathomsuksa III students toward the English learning activity was at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรชล ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวทาง และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล กราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่ายิ่งต่อผู้วิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและการทำงานต่อไป

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุน ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จทางการศึกษา และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

นพรัตน์ ทองมาก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้	
ภาษาต่างประเทศ.....	10
จุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของหลักสูตร.....	10
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	10
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	11
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	15
หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	15
แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	18
การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	21
ชุดกิจกรรม.....	23
ความหมายของชุดกิจกรรม.....	23
ความสำคัญของชุดกิจกรรม.....	23
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม.....	25
หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม.....	27
การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้.....	29
ความหมายของการปฏิบัติ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ)	
	หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้.....	30
	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้.....	32
	ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	33
	ความหมายของการอ่าน.....	33
	องค์ประกอบของกระบวนการอ่าน.....	34
	การพัฒนาความสามารถในการอ่าน.....	35
	การประเมินผลการอ่าน.....	37
	ความพึงพอใจ.....	40
	ความหมายของความพึงพอใจ.....	40
	แนวทางการวัดความพึงพอใจ.....	40
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	42
	งานวิจัยในประเทศ.....	42
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	58
วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	72
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย.....	74
ภาคผนวก ค วิเคราะห์หลักสูตร.....	82
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	86
ภาคผนวก จ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม.....	107
ภาคผนวก ฉ คะแนนของกลุ่มทดลอง.....	113
ภาคผนวก ช ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	120
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	142

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง.....	50
2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75...	54
3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้.....	55
4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	56
5 โครงสร้างการจัดหน่วยการเรียนรู้.....	83
6 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	84
7 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	101
8 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	101
9 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามวัดความพึงพอใจ.....	103
10 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	103
11 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ	105
12 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง...	109
13 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง.....	109
14 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองแบบ 1 : 10.....	110
15 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองแบบ 1 :10.....	110
16 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองภาคสนาม.....	111
17 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองภาคสนาม.....	112
18 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 คะแนนระหว่างเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	116
20 คะแนนประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรม..	118

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งในหลักการสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนต้องได้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ย่อมปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หรือพัฒนาตนเองได้อย่างรวดเร็วทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก

นอกจากนี้การจัดการศึกษาปัจจุบัน ยังได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการปลูกฝังให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน เป็นการช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องรู้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ สามารถนำเทคนิคต่าง ๆ ไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์และท้าทายผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับความสามารถและระดับความรู้ของผู้เรียน แต่จากการศึกษาวิจัยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553 : 21) พบว่า ผู้เรียนยังขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการประเมินของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2556 : 68) ที่ได้ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ในภาพรวมระดับประเทศ พบว่าในปีการศึกษา 2555 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.99 ปีการศึกษา 2556

นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.82 ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ และมีแนวโน้มว่าต่ำลง นอกจากนี้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ของจังหวัดตราด ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา พบว่าในปีการศึกษา 2555 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.75 ปีการศึกษา 2556 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.82 และในปีการศึกษา 2557 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.01 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ต้องเร่งแก้ไข ปรับปรุง สาเหตุของปัญหาดังกล่าว อาจเนื่องมาจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และทำให้ประสบปัญหาต่อการเรียนรู้ในที่สุด ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น และสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนทักษะจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ภายใต้งิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่ต้องจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้บรรลุวัตถุประสงค์

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้นั้นควรให้ความสำคัญกับ สื่อการเรียนรู้ เนื่องจากสื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริง ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดทำ พัฒนา และเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ดี และมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้จึงควรส่งเสริมให้มีการนำ สื่อการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างหลากหลาย และเพียงพอ ตามศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความสนใจใฝ่เรียนรู้ และจดจำได้นานขึ้น ซึ่งสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นั่นคือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การนำชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นระบบ เนื่องจากผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถในการอ่าน ศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ในชุดกิจกรรมด้วยตนเอง และสรุปความรู้ที่ได้รับอย่างถูกต้อง รวมทั้งการทำแบบฝึกทักษะที่อยู่ในชุดกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการคิดเป็น และแก้ปัญหาเป็น (ไสว พิกขาว, 2551 : 21) ดังนั้น กิจกรรมที่ถูกออกแบบไว้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กับผู้เรียน จึงเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพควบคู่กันไปด้วย จากการศึกษางานวิจัยของวิชชุดา กรุงศรี (2554 : 116) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้

รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.53 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 77.32 / 75.78 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ได้พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับ มาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนนั้น ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ รู้จักการเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะ ความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อการเรียนรู้นั้นซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) พัฒนาขึ้นโดยวิลลิส (Willis, 1996 : 3 - 7) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle) เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติ และการนำเสนอผลการปฏิบัติ และขั้นตอนสุดท้าย คือ ขั้นการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ของงานปฏิบัติ

(Language Focus) เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษ และฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ หลังจากที่มีความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้ว ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการคิดผ่านกระบวนการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ณัฐพร พรหมโยธิน (2550 : 83 - 85) ที่ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนยังสามารถประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ได้ตรงตามจุดประสงค์ของการใช้ภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล วรมัต (2551 : 60 - 63) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และมีความมั่นใจต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตรงตามจุดหมายของการจัดการศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้บรรลุจุดหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ประโยชน์ของการวิจัย

ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งได้แนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 112 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 2,612 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน อนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 89) จากนั้นทำการสุ่มอีกครั้งจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด จำนวน 7 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวน 33 คน กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

เนื้อหาการวิจัย

เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาและการสื่อสาร

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นชุดกิจกรรมเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย คู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ กิจกรรม และการประเมินผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ (Pre-task) หมายถึง การแนะนำหัวข้อการเรียนรู้ และงานที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 การดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติ (Task Cycle) หมายถึง การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานในระยะเวลาที่กำหนด และนำเสนอผลงานเชิงสร้างสรรค์

ขั้นที่ 3 การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) หมายถึง การวิเคราะห์เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่ประเมินจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อวัดความเข้าใจด้านการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้กลุ่มคำ ประโยค การถามและการตอบด้วยประโยคสั้น ๆ และบทสนทนา

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือการตัดสินใจ ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

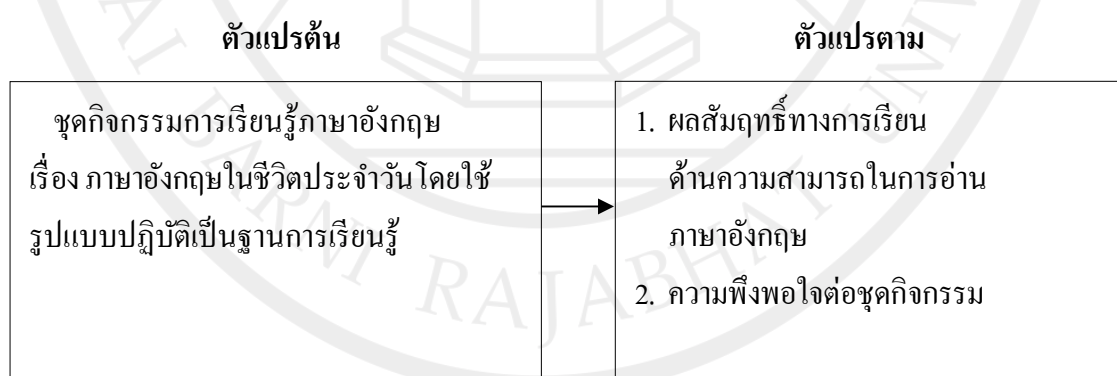
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ตามเกณฑ์ ที่ระดับ 75 / 75

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจาก ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 จุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของหลักสูตร
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.3 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. ชุดกิจกรรม
 - 3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 3.2 ความสำคัญของชุดกิจกรรม
 - 3.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 3.4 หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของการปฏิบัติ
 - 4.2 หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้
 - 4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้
5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 5.1 ความหมายของการอ่าน
 - 5.2 องค์ประกอบของกระบวนการอ่าน
 - 5.3 การพัฒนาความสามารถในการอ่าน
 - 5.4 การประเมินผลการอ่าน

6. ความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

6.2 แนวทางการวัดความพึงพอใจ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยต่างประเทศ

7.2 งานวิจัยในประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ ศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่าง สร้างสรรค์ ประกอบด้วย สาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1 - 2) ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิด โลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กำหนดสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 14 - 48) ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาและการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดข้อ 1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียนคำสั่ง เช่น Give me a/an.../Draw and color the picture./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't eat in class. etc. คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise./ Can you help me, please? etc.

ตัวชี้วัดข้อ 2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

ตัวชี้วัดข้อ 3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 350 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ตัวชี้วัดข้อ 4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ Yes/No Question Wh-Question

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดข้อ 1 พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi /Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you? I'm fine.Thank you. And you?/ Nice to see you./ Nice to see you too./ Goodbye./Bye./ See you soon/ later./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome. etc.

ตัวชี้วัดข้อ 2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน

ตัวชี้วัดข้อ 3 บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น Please,.../ May I go out?/ May I come in? etc.

ตัวชี้วัดข้อ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name? My name is... How are you? I am fine.

ตัวชี้วัดข้อ 5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่พึง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบไม่ชอบ เช่น Yeah!/ Great!/ Cool!/ I'm happy./ I like cats./ I don't like snakes. etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัดข้อ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1 - 50 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ

ตัวชี้วัดข้อ 2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟัง หรืออ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ/เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดข้อ 1 พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย มารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตัวชี้วัดข้อ 2 บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม

ตัวชี้วัดข้อ 3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดข้อ 1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดข้อ 1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดข้อ 1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดข้อ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล และมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน 2) เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง และ 3) ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2548 : 109 - 110) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึง จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถติดต่อสื่อสารได้ตามที่ต้องการ

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ อาจไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ซึ่งในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และในบางครั้งต้องอาศัยการทำทางประกอบ ดังนั้น ผู้เรียนก็ควรได้รับการฝึกปฏิบัติเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ตลอดจนควรฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย

4. ควรให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป การเล่นเกม การแก้ปัญหา

5. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาของผู้เรียน มากกว่าวิธีการใช้ภาษา และควรแก้ไขเฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ซึ่งความถูกต้องของการใช้ภาษา ก็ยังต้องคำนึงอยู่ด้วยเช่นกัน

กุลกานต์ วงษ์สิงห์ (2548 : 39 - 42) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. หลักการเรียนรู้คำศัพท์ ลักษณะของคำศัพท์ ได้แก่ จำนวนตัวอักษร ความหมาย และโครงสร้างของคำ ซึ่งนักเรียนมักจะสับสนในการจำตัวอักษร วิธีการแก้ปัญหา โดยการใช้บัตรคำให้นักเรียนฝึกพูด เขียน และอ่าน ฝึกการเชื่อมโยงการออกเสียงตัวอักษรเปรียบเทียบกับภาษาไทย เน้นเรื่องการประสมเสียงพยัญชนะ สระที่ปรากฏในคำต่าง ๆ

2. หลักการเรียนรู้ลักษณะของประโยค ควรฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคสั้น ๆ และอ่านหลายประโยค แทนการอ่านประโยคที่ยาวและซับซ้อน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกละเอียดสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้

3. หลักการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ควรเรียนรู้การวางประโยคหลัก การอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่อง ครูควรแนะนำหรือชี้แนะวิธีการอ่านให้นักเรียนได้ทราบวิธีการนำเสนอข้อความ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อความภาษาอังกฤษ มักจะวางประโยคหลักของข้อความไว้เป็นประโยคของย่อหน้า เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทราบทิศทางของเรื่องราวที่จะอ่านต่อไป และสามารถเข้าใจสาระของเรื่องได้ง่าย นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการแปลคำศัพท์ ความรู้และประสบการณ์พื้นฐานเดิมของนักเรียน ควรรู้จักการตั้งคำถามที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง

พรพิมล ประสงค์พร (2550 : 14 - 17) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Principles) มีสาระสำคัญ ดังนี้

1.1 ความเป็นหนึ่งเดียว หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนภาษาโดยให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะองค์รวม

1.2 การเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำที่มีอยู่แล้วอย่างมีความหมาย และเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางปัญญาเดิม ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ

1.3 การให้รางวัล ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีเกียรติและความมีชื่อเสียงที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ประโยชน์ทางด้านวิชาการของการรู้ภาษาอังกฤษ และผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

1.4 การสร้างแรงจูงใจภายใน ครูผู้สอนจะต้องศึกษาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจภายในของผู้เรียน แล้วจึงออกแบบกิจกรรม และใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และท้าทายความคิด

1.5 การฝึกกลวิธีการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องศึกษาว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบแผนในการเรียนรู้แบบใด แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ควรหาโอกาสฝึกกลวิธีการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยพิจารณาเลือกฝึกกลวิธีที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับบทเรียน

2. ด้านความรู้สึกนึกคิด (Affective Principles) แบ่งเป็นหลักการย่อย ดังนี้

2.1 การแสดงออกทางภาษา ในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการคิด เจตคติ และการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษา ซึ่งต้องให้กำลังใจ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีความหวังที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง ครูผู้สอนจะต้องสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าสามารถทำภาระงานได้สำเร็จ

2.3 ความกล้า เป็นหลักการที่เน้นความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าในความพยายามที่จะใช้ภาษาทั้งในด้านการรับสารและส่งสาร

2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะสำเร็จได้ ก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย โดยเกี่ยวข้องกับระบบของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และแนวทางการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของภาษา

3. ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic Principles) แบ่งเป็นหลักการย่อย ดังนี้

3.1 อิทธิพลของภาษาแม่ ผู้เรียนภาษาอังกฤษมักจะคิดเป็นภาษาแม่ก่อน แล้วจึงแปลจากภาษาแม่เป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาแม่บางส่วนเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จนไม่สามารถทำความเข้าใจภาษาอังกฤษได้

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่กระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นระบบได้ โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับของบุคคลอื่น มาช่วยส่งเสริมการพัฒนาภาษาภายใน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิด และความเข้าใจของผู้เรียนว่า ผู้เรียนรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร เข้าใจอย่างไร และมีเหตุผลอย่างไรจึงแสดงออกทางภาษาในลักษณะเช่นนั้น

3.3 ความสามารถในการสื่อสาร ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารให้ดีที่สุด โดยให้ความเอาใจใส่ต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ คำนึงถึงการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทและชีวิตจริง

จากหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และการฝึกใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ โดยอาจเริ่มจากการเรียนรู้คำศัพท์ ลักษณะของประโยค การอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิม และฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครูผู้สอนควรจงใจให้

ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน รวมทั้งมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 16 - 21) ได้นำเสนอแนวการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ สรุปได้ดังนี้

1. สำรวจความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน โดยการจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การค้นหา และเลือกหัวข้อที่สนใจ หรือให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเข้ากับสาระการเรียนรู้ที่ครูวางแผนไว้

2. เตรียมสาระการเรียนรู้และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจว่าหลักสูตรต้องการอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร และทำไมจึงต้องการเช่นนั้น สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

- 3.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูควรใช้ประเด็นคำถามสถานการณ์หรือกิจกรรมที่กระตุ้นหรือท้าทายให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย และครูควรให้ผู้เรียนรู้สึกรู้ว่า ครูคือเพื่อนที่ช่วยเหลือเขาได้ นอกจากนี้ ครูจะต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้ใช้ความคิด มีความสนใจในการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้

- 3.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ มุ่งเน้นการจัดกิจกรรม และสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเสนอกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน สรุปความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ทั้งสมาชิกภายในกลุ่มและสมาชิกระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้

- 3.3 ขั้นวิเคราะห์ อภิปรายผลงาน องค์ความรู้ที่สรุปได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยที่ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายผลที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง

4. **ขั้นประเมินผล** เป็นการประเมินความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้ มุ่งเน้นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และการทดสอบควบคู่กัน เพื่อค้นพบศักยภาพ จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน เพื่อการพัฒนา และตรวจสอบว่ากระบวนการเรียนรู้ได้พัฒนาผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ นอกจากนี้ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครูด้วย

5. **การสรุปและนำไปประยุกต์ใช้** เป็นขั้นตอนของการตกผลึกของกระบวนการเรียนรู้รายบุคคล กล่าวคือ ผู้เรียนแต่ละคน จะเกิดการมองสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวม เกิดการค้นพบว่ามีความสามารถ มีจุดเด่น จุดด้อยด้านใดบ้าง หลังจากที่ได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว และการแสดงออกตามกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาได้จากการหาข้อสรุปจากบทเรียน การแลกเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ การสะท้อนความคิด การแสดงผลงาน การนำเสนอข้อค้นพบ โดยครูเป็นผู้ชี้แนะเพิ่มเติม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2548 : 108) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา เป็นการฝึกความสามารถทางภาษาที่ถูกต้อง ประกอบด้วยความรู้ในเรื่องคำศัพท์ กฎเกณฑ์ การวางรูปประโยค การออกเสียง และความหมายของรูปคำ
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์แห่งสังคม เป็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพของสังคมที่แตกต่างกัน โดยเน้นที่ความเหมาะสมทางความหมายของรูปประโยคที่ใช้ การออกเสียงและระดับเสียง
3. ความสามารถด้านความสัมพันธ์ข้อความ เป็นความสามารถในการรวบรวม การตีความรูปประโยค และความหมายของข้อความ เพื่อให้ได้ใจความโดยรวมในข้อความที่พูดและเขียน
4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความสามารถทางภาษาที่เพียงพอในการสื่อสารด้วยกลวิธีต่าง ๆ เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลี การอธิบายคำรวมทั้งการใช้ท่าทางในการสื่อความหมายด้วย

เซลซี มูร์เซีย (Celce Murcia. 1988 : 56 ; อ้างถึงใน จินตนา สุขจันทน์. 2551 : 38 - 39) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้น Presentation จากการศึกษาวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์พบว่า มีวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ 2 วิธี คือ

1.1 Deductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ ผู้สอนจะเริ่มต้นการสอนโดยการให้ประโยคตัวอย่างการใช้กฎไวยากรณ์ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์

1.2 Inductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ ผู้สอนเริ่มต้นสอนโดยการให้ประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้กฎไวยากรณ์ที่จะสอนก่อน ต่อมาผู้สอนให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์ และสุดท้ายผู้สอนจะให้นักเรียนสรุปกฎการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง

การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ ทั้งแบบ Deductive และ Inductive Approach มีทั้งข้อดีและข้อเสียทั้งสองวิธี ฉะนั้นการที่จะเลือกใช้วิธีการแบบใด ในการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ควรจะพิจารณาถึงความถนัดของผู้สอน ความชอบของนักเรียนและชนิดของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะสอน

2. ขั้น Focused Practice จุดมุ่งหมายของขั้นนี้คือต้องการให้ผู้เรียนฝึกโครงสร้างใหม่จนชำนาญ ก่อนที่จะไปฝึกขั้น Communicative Drill ต่อไป การฝึกขั้นนี้จึงเป็นแบบ Mechanical Drill และ Meaningful Drill

3. ขั้น Communicative Practice เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนใหม่จนชำนาญแล้ว นักเรียนควรได้ฝึกการใช้โครงสร้างใหม่ในกิจกรรมแบบ Communicative Activities ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถ่ายทอดความรู้ทางไวยากรณ์มาใช้จริง ๆ ในการติดต่อสื่อสาร

4. ขั้น Teacher Feedback และ Correction ครูผู้สอนควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนตลอดบทเรียน ซึ่งยุทธวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ครูผู้สอนควรเปลี่ยนไปตามขั้นตอนของบทเรียน เช่น ในขั้นที่ 2 เป็น Feedback Drill นั้น ควรเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยตรง และกระทำโดยทันที แต่เมื่อถึงขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นการฝึกแบบ Communicative Drill ไม่ควรขัดจังหวะของนักเรียนขณะที่ปฏิบัติ และหลังจากการฝึกสิ้นสุดลง สิ่งที่สำคัญของการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนคือ ผู้สอนไม่ควรชี้บอกที่ผิดและให้คำตอบที่ถูกเท่านั้น แต่ควรชี้แจงถึงเหตุผลของการตอบคำถามที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนนำไปแก้ไขได้ต่อไป

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถ ด้านทักษะการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการตีความรูปประโยค และความหมายของคำหรือข้อความ รู้จักกลวิธีการสื่อสาร โดยครูผู้สอนควรเริ่มจากการสำรวจความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน เตรียมเนื้อหา และองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผลการประเมินที่ได้ควรนำไปสรุปผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มีผู้เสนอแนะแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 20) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เป้าหมายหลักของการประเมินตามหลักสูตร ได้มุ่งเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนาผู้เรียน สู่ศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล
2. การประเมินควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อวัดและประเมินพัฒนาการทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานหลักสูตรได้อย่างน่าเชื่อถือ เป็นธรรม และโปร่งใส
3. การประเมินผล เป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการกระทำหรือปฏิบัติจริงอย่างครบกระบวนการ และใช้กระบวนการทำงานและเกณฑ์การประเมินที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานในสภาพจริง ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน
4. กิจกรรมการประเมินผลเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าของการศึกษา ที่เน้นการศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่ดำเนินการควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง
5. มีการจัดเก็บข้อมูลการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการวางแผนในการพัฒนาผู้เรียน การตัดสินผลการเรียน การศึกษาต่อ และการรายงานประจำปี

สุจินต์ วิสวธีรานนท์ (2548 : 461 - 462) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน และเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเบื้องต้นเพียงพอที่จะศึกษาเรื่องที่จะสอนหรือไม่ ตลอดจนทำให้ทราบถึงลักษณะของผู้เรียน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม
2. การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนหรือไม่ ถ้าพบข้อบกพร่องผู้สอนจะได้ทำการสอนซ่อมเสริม ผู้เรียนจะได้ไม่หลงทางและสามารถเรียนรู้ต่อไปได้ การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนมักจะกระทำเมื่อจบบทเรียนในแต่ละช่วง ซึ่งอาจไม่ต้องใช้การวัดเป็นแบบทดสอบก็ได้ อาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หรือถามคำถามสั้น ๆ
3. การประเมินผลหลังจากจบการเรียนการสอน เป็นการประเมินผลเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ในบทเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการวัดและประเมินผลโดยรวม เพื่อวิเคราะห์

ความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งการประเมินผลหลังจากจบการเรียนการสอนมักใช้กับการเรียนการสอนเป็นภาคเรียน หรือใช้เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ก็ได้

วิกกินส์ (Wiggins. 1990 : 3) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การทดสอบความรู้จากข้อสอบ ซึ่งเป็นการวัดความรู้ ความจำ ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมาจากเนื้อหา โดยเน้นการสะท้อนความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ
2. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนกระทำหรือปฏิบัติ เพื่อแสวงหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินจะครอบคลุมถึงกระบวนการปฏิบัติงาน ทักษะต่าง ๆ และผลงานที่เกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง รวมทั้งการประเมินวิธีการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในชีวิตจริงได้

เพียร์เช็ค (Pierce. 1992 : 2) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การประเมินโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ สามารถปฏิบัติ และแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการของผู้เรียน เป็นการประเมินแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้การทำกิจกรรมในห้องเรียน และสถานการณ์จริง เป็นตัวบ่งชี้ถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินประเภทนี้รวมถึงการสังเกตของครู การประเมินการปฏิบัติงาน และการประเมินตนเองของผู้เรียน
2. การประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่เน้นความสามารถเฉพาะด้าน การกำหนดมาตรฐานของความสามารถ หรือความเก่งของผู้เรียน
3. การประเมินแฟ้มสะสมงาน คือการประเมินผลที่เน้นการบันทึกผลงานของผู้เรียน ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วด้วยวิธีที่หลากหลาย เพื่อแสดงถึงความลึกซึ้ง ความก้าวหน้าในการเรียน และพัฒนาการด้านความสามารถของผู้เรียน สิ่งที่สำคัญของการประเมินคือ การสะท้อนความคิดเห็นของผู้เรียน และการควบคุมตนเอง

จากแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินผลต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ควรมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ทั้งก่อนการเรียน การสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังจากจบการเรียนการสอน มีการใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย และปฏิบัติจริงอย่างครบกระบวนการ มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อสะท้อนความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้

ชุดกิจกรรม

ความหมายของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรม ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2545 : 190) ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นสื่อ การนำสื่อ ประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละหน่วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพโดยผู้เรียนได้เรียนรู้ ตามความสนใจ และความสามารถ ของตนเอง ชุดกิจกรรมประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหา สื่อประสมและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจัดไว้ใส่กล่องหรือซองที่สามารถ นำไปใช้ได้ทันที

วาสนา ขาวหา (2548 : 91) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อ การสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นชุดของสื่อประกอบ (Multi Media) ซึ่งหมายถึงการใช้สื่อการสอนตั้งแต่ สองชนิดขึ้นไปรวมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรับความรู้ที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริม ประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับขั้นที่จัดไว้ สำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และ ประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551 : 117 - 118) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยเรื่องและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้การสอนที่มีประสิทธิภาพ

วีระ ไทยพานิช (2551 : 174) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาและเป็นสื่อประสม เพราะเป็นประสบการณ์เรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อ หลายอย่างระบบการผลิตที่สื่อหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่า ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม

จากความหมายของชุดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียน การสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจและความสามารถของตนเอง ซึ่งจาก การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมแล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรม ดังนี้

ลัดดา สุขปริดี (2543 : 34) กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะมีคำแนะนำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามจึงทำให้สะดวกต่อการเรียนด้วยตนเอง

2. ชุดกิจกรรมจะถูกสร้างขึ้นเป็นรายวิชา และแบ่งเป็นเรื่องย่อย ๆ มีเนื้อหาเรียงลำดับต่อเนื่องกันจากง่ายไปหายาก และมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ผู้เรียนจึงมีโอกาสเลือกเรียนในแต่ละเรื่องที่ตนเองสนใจ ตามความสามารถและประสบการณ์เดิม และช่วยให้พัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนได้อย่างไม่มีขีดจำกัด

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน และผู้เรียนจะสามารถรับรู้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จได้ ซึ่งถือว่าการเสริมแรงในการเรียนรู้ขั้นต่อไป ซึ่งชุดกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จตามความสามารถของผู้เรียนเอง

4. ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดสถานที่ และเวลา

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : 84) กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความสนใจ และโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน

2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง หรืออาจต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนได้เพียงเล็กน้อย

3. ช่วยให้การศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมไปเรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

4. ช่วยลดภาระการสอนของครู และช่วยให้ครูผู้สอนมีความพร้อม และความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้

5. ชุดการเรียนรู้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ และครูผู้สอนสามารถวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

6. ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกการตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และฝึกความรับผิดชอบต่อตนเอง

7. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากเรียนรู้ได้พร้อมกัน และเรียนรู้ในลักษณะเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วาสนา ชาวหา (2548 : 139) กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง หรือเรียนเป็นกลุ่ม โดยไม่ต้องอาศัยครูผู้สอน และสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน

2. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ที่ใดก็ได้ตามความสะดวกของการเรียน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ซึ่งชุดกิจกรรมอาจนำมาใช้ได้เนื่องจากครูไม่เพียงพอ หรือมีความจำเป็นที่ครูไม่สามารถมาสอนได้

3. ช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการกระทำที่นอกเหนือไปจากสถานการณ์ในชั้นเรียนปกติที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เป็นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ ฝึกทักษะการคิดให้กับผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง และเป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้เนื้อหาเพียงอย่างเดียว

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2553 : 121) กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย ซึ่งครูผู้สอนอาจไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ชุดกิจกรรมช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังเรียนรู้ เพราะชุดกิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเอง
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อมในการเรียนรู้และความมั่นใจในการเรียนรู้ เพราะชุดกิจกรรมถูกผลิตขึ้นอย่างเป็นระบบ และจัดเนื้อหาสาระไว้เป็นหมวดหมู่ สะดวกต่อการเรียนรู้
5. ช่วยให้การเรียนรู้เป็นอิสระจากครูผู้สอน ซึ่งชุดกิจกรรมจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เป็นรายบุคคลได้ตลอดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ และประหยัดค่าใช้จ่าย

จากความสำคัญของชุดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมได้ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ และความสนใจในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา จึงช่วยให้เกิดความรู้ลึกที่เป็นอิสระจากครูผู้สอน ช่วยฝึกความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

มีนักรการศึกษา กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2545 : 153) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูและผู้เรียน ตามลักษณะของชุดกิจกรรม คู่มือครูจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมไว้อย่างละเอียด ครูและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงจะสามารถใช้ชุดกิจกรรมนั้นอย่างได้ผล คู่มืออาจทำเป็นเล่มหรือเป็นแผ่น มีส่วนที่สำคัญคือ คำชี้แจงสำหรับครู บทบาทของครู การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผังแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกปฏิบัติ หรือกิจกรรม

2. บัตรคำสั่ง หรือคำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม หรือชุดกิจกรรมแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะเรียน คำสั่งให้ผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรม การสรุปบทเรียน อาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำ กระชับ เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้เรียนจะต้องอ่านบัตร คำสั่งให้เข้าใจเสียก่อนแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ ถูกบรรจุในรูปของสื่อต่าง ๆ อาจประกอบด้วยบทเรียน ตำราเรียน แผนบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป แผ่นภาพโป่งใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง อุปกรณ์ตัวอย่าง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2545 : 186) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. หัวเรื่อง คือ การแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยแบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้

2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการใช้ชุดกิจกรรม จะต้องศึกษา ก่อนที่ใช้ชุดกิจกรรม จากคู่มือให้เข้าใจเป็นสิ่งแรก เพื่อให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมประกอบด้วยต่าง ๆ ดังนี้

2.1 คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้

2.2 สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนจัดกิจกรรม

2.3 บทบาทของนักเรียน

2.4 การจัดชั้นเรียน

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

3. วัสดุประกอบการจัดกิจกรรม ได้แก่ สิ่งของ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา รูปภาพ สิ่งเหล่านี้ควรมีความสมบูรณ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรม ประกอบด้วย ชื่อบัตร กลุ่ม หัวเรื่อง คำสั่ง ที่จะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม และกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ

5. กิจกรรมสำรอง จะต้องเตรียมไว้สำหรับผู้เรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนผู้อื่น จะได้มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กว้างและลึก ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6. ขนาดรูปแบบของชุดกิจกรรม ไม่ควรใหญ่และเล็กเกินไป เพื่อความสะดวกในการใช้ ส่วนความหนาของชุดกิจกรรมขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชา และสื่อการเรียนรู้ที่ใช้แต่ละหน่วย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2553 : 120) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบ 4 ส่วน ได้แก่

1. คู่มือครูสำหรับใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ และคู่มือสำหรับผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม

2. เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนรู้ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อแบบประสม หรือกิจกรรม การเรียนการสอนแบบกลุ่ม และรายบุคคล ตามจุดประสงค์การเรียนรู้
3. คำสั่ง คำชี้แจง หรือการมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้กับผู้เรียน
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดด้วยแบบทดสอบต่าง ๆ

จากองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ คู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ บัตรคำสั่ง วัสดุอุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนรู้ประกอบการปฏิบัติกิจกรรม บัตรงาน กิจกรรมสำรวจ การวัดและประเมินผล

หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษากล่าวถึง หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2545 : 189) กล่าวถึงหลักการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาที่นำมาทำเป็นชุดกิจกรรม โดยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ แล้วแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยมีหัวข้อชุดกิจกรรมย่อย ๆ การจัดเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหาสาระให้ถูกต้องเหมาะสม พิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องรู้ก่อน ซึ่งเป็นพื้นฐานตามขั้นตอนของความรู้ และลักษณะธรรมชาติของวิชานั้น
2. เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระ และแบ่งชุดกิจกรรมได้แล้ว จะต้องพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งว่าจะทำชุดกิจกรรมรูปแบบใด โดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่าผู้เรียนเป็นใคร จะทำอะไรกับผู้เรียน จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างไร และจะทำได้ได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์ในการกำหนดการเรียน
3. กำหนดชุดกิจกรรม โดยประมาณเนื้อหาสาระที่สามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้ตามชั่วโมงที่กำหนด โดยคำนึงว่าเป็นหน่วยที่นักเรียนรู้ หาสื่อการเรียนรู้ได้ง่าย พยายามวิเคราะห์ให้ละเอียดอีกครั้งว่า ชุดกิจกรรมมีหลักการหรือความคิดรวบยอดอะไร และมีหัวข้อชุดกิจกรรมย่อย ๆ อะไรอีกบ้างที่รวมอยู่ในหน่วยนี้ ซึ่งจะต้องศึกษาถึงแก่นของหลักการเรียนรู้แต่ละเรื่อง
4. กำหนดความคิดรวบยอด ความคิดรวบยอดที่กำหนดขึ้น ต้องสอดคล้องกันกับหน่วย และชุดกิจกรรม โดยสรุปความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับความคิดรวบยอดของเนื้อหาสาระ โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถของผู้เรียน หลังจากใช้ชุดกิจกรรม
6. การวิเคราะห์งาน คือ การนำจุดประสงค์แต่ละข้อมาวิเคราะห์งาน เพื่อหากิจกรรมการเรียนการสอน แล้วจัดลำดับของกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แต่ละข้อ

7. เรียงลำดับกิจกรรม เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกัน จะต้องนำกิจกรรมที่ทำการวิเคราะห์แล้ว มาหลอมรวมเป็นกิจกรรมที่สมบูรณ์ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการเรียน ตลอดจนการติดตามประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกมา

8. สื่อการเรียนรู้ คือ วัสดุอุปกรณ์การเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครู และนักเรียน จะต้องกระทำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยจะต้องเตรียมมาก่อน และเขียนบอกให้ชัดเจน ในคู่มือครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้

9. การประเมินผล คือ การตรวจดูว่าหลังจากการเรียนการสอนแล้ว ได้มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามที่จุดประสงค์กำหนดไว้หรือไม่

10. การทดลองใช้ชุดกิจกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบของ ชุดกิจกรรมว่าจะผลิตออกมาในขนาดเท่าใด และรูปแบบของชุดกิจกรรมจะออกมาเป็นแบบใด ขึ้นอยู่กับความสะดวกในการใช้ การเก็บรักษาและความสวยงาม การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ ก่อน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2553 : 85) กล่าวถึงหลักการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบเดี่ยว 1 : 1 เป็นการทดลองโดยครู 1 คน ต่อเด็ก 1 คน โดยการทดลองกับเด็กก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้ว ปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวจะได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อปรับปรุง ชุดกิจกรรมแล้วประสิทธิภาพจะสูงขึ้นมากอีก ในการทดลองแบบกลุ่มต่อไป

2. แบบกลุ่ม 1 : 10 เป็นการทดลองโดยครู 1 คน ต่อเด็ก 6 - 10 คน โดยละเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียน จะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณร้อยละ 10

3. แบบภาคสนาม 1 : 100 เป็นการทดลองโดยครู 1 คน ต่อเด็กทั้งชั้น 30 - 40 คน ชั้นที่เลือก มาทดลองต้องมีเด็กละกัน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียง กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.50 ก็ให้ยอมรับได้ หากแตกต่างกันมาก ผู้สอนต้อง กำหนดเกณฑ์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมใหม่ โดยยึดสภาพความจริงเป็นเกณฑ์

จากหลักการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการสร้างชุดกิจกรรมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของวิชา ความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การเตรียมและเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม การนำผู้เรียน ไปสู่ความคิดรวบยอด หัวข้อชุดกิจกรรม วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถของ

ผู้เรียนการนำจุดประสงค์แต่ละข้อมาวิเคราะห์งาน ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติกิจกรรม รวมไปถึงการประเมินผลที่ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และสุดท้ายต้องนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ ซึ่งการหาประสิทธิภาพนั้น ให้เริ่มจากการทดลองแบบเดี่ยว 1 : 1 แบบกลุ่ม 1 : 10 และแบบภาคสนาม 1 : 100 และมีการพัฒนาให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ชุดกิจกรรมมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ความหมายของการปฏิบัติ

วิลลิส (Willis, 1996 : 23) ได้ให้ความหมายของการปฏิบัติว่า การปฏิบัติคือกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงซึ่งส่งเสริมให้ผู้ได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้ได้งานสมบูรณ์ โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา พร้อมทั้งมีการประเมินผลของงานด้วย

เอลลิส (Ellis, 2003 : 9 - 10) ได้ให้ความหมายของการปฏิบัติ 6 ประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติ หมายถึง แผนการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอน หรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน
2. การปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งงานปฏิบัติต้องส่งเสริมผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งงานปฏิบัติสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟัง หรืออ่านข้อความแล้วแสดงความเข้าใจโดยการพูดหรือการเขียน
5. งานปฏิบัติต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. งานปฏิบัติต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมายของงานปฏิบัติ โดยในแผนการทำงานนั้น ต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากทำงานปฏิบัติต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วจะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้องในงานปฏิบัตินั้น

จากความหมายของการปฏิบัติข้างต้น สรุปได้ว่าการปฏิบัติ หมายถึงกิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยง ข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้น

การสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจน และต่อเนื่อง แล้วปฏิบัติตาม โดยทั่วไปจะพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงาน และมีการสอนกิจกรรม งานปฏิบัติที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพียงอย่างเดียว

หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

นักการศึกษากล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนี้ วิลลิส (Willis. 1996 : 130 - 131) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนอายุน้อยว่า ผู้สอนต้องเตรียมภาษาสำหรับผู้เรียนอายุน้อยเป็นพิเศษและหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสและความมั่นใจในการใช้คำหรือวลีที่เรียนด้วย ดังนั้น หลักการจัดการเรียนรู้ต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยเริ่มต้น จากคำและวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์เดิม หรือสามารถคาดเดาได้
2. สร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ
3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน เพื่อว่าผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำงานหรือกล้าซักถามเมื่อมีปัญหา
4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของงานปฏิบัตินั้น สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน
5. ต้องยอมรับว่าการปฏิบัติงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ
6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติอีกครั้งหนึ่งโดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป
7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด
8. มั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ต้องการในขั้นตอนท้ายของงานปฏิบัติ
9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิดขั้นตอนการปฏิบัติงานและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คาเมรอน (Cameron. 2001 : 31) เสนอหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. งานปฏิบัติควรมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีเอกภาพสำหรับผู้เรียนในเรื่องหัวข้อกิจกรรมหรือผลงาน

2. ควรใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมายและจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียน ในงานปฏิบัตินั้น ๆ
3. การปฏิบัติควรมีเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาที่ชัดเจน
4. การปฏิบัติควรมีจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด
5. การปฏิบัติควรส่งเสริมความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน

เอลลิส (Ellis, 2003 : 276 - 278) เสนอหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. ความยากง่ายของงานปฏิบัติต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียน
2. ผู้สอนควรตั้งเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของแต่ละงานปฏิบัติให้ชัดเจน
3. ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของงานปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติงานอย่างจริงจังมิใช่ทำเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น
4. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับบทบาทกิจกรรมในบทเรียนของงานปฏิบัตินั้น ๆ พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นได้อย่างราบรื่น โดยทำงานร่วมกันเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม
5. การปฏิบัติส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองในการปฏิบัติงาน และเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ
6. การปฏิบัติเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนคือการใช้ภาษาเพื่อมุ่งเน้นการสื่อความหมาย สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษา คือการจัดงานปฏิบัติให้หลากหลาย ซึ่งรวมทั้งโครงสร้างของภาษาที่ใช้ด้วย
7. การปฏิบัติที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ทั้งนี้ควรสอดคล้องกับหลักการในข้อ 6
8. งานปฏิบัติที่ดีควรให้ผู้เรียนประเมินผลในการดำเนินงานและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

จากหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่าหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงระดับขั้นของผู้เรียน เป้าหมายและขั้นตอนการดำเนินการต้องมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา มีการประเมินผลการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานปฏิบัติต่อไป

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

วิลลิส (Willis, 1996 : 56 - 58) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) ขั้นตอนนี้คือ การแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ โดยผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญ และจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ เช่น การระดมความคิด การใช้รูปภาพ ฯลฯ อาจเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ แต่ยังไม่ควรสอนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติขั้นตอนนี้ ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก ผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน และถ่วงงานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับข้อความ ให้ผู้เรียนอ่านข้อความเพื่อทำความเข้าใจเสียก่อน

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (Task Cycle)

งานปฏิบัติ (Task) ผู้เรียนสามารถทำงานปฏิบัติเป็นงานคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ผู้สอนเดินรอบ ๆ ห้องและสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน พร้อมทั้งกระตุ้นผู้เรียนให้พยายามใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร โดยผู้สอนช่วยผู้เรียน กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้เรียนต้องการพูดอะไรแต่จะไม่แทรกเพื่อแก้ไขรูปแบบภาษาที่ไม่ถูกต้อง เน้นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์ที่เฉพาะหน้า และสร้างความมั่นใจกับผู้เรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

การวางแผน (Planning) การวางแผนเป็นการเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะรายงานให้เพื่อนทั้งห้องรับทราบเรื่องการทำงานปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร และได้ชิ้นงานหรือผลงานอะไร ผู้เรียนเขียนฉบับร่างพร้อมทั้งฝึกซ้อมว่าจะต้องเขียนหรือพูดอะไร ผู้สอนควรเดินไปรอบ ๆ ห้องเรียน เพื่อแนะนำผู้เรียนทางด้านภาษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถถามคำถามกับผู้สอนเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ ซึ่งการวางแผนการรายงานนั้นเป็นรูปการเขียน ผู้สอนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนแก้ไข โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ ในขั้นการวางแผน ควรเน้นเรื่องความชัดเจน การเรียบเรียงและความถูกต้องของข้อมูล

การรายงาน (Report) โดยผู้สอนสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงานสรุปแก่เพื่อนทั้งห้องเพื่อให้ทุกคนสามารถเปรียบเทียบผลที่ได้ วิธีการอาจเป็นรูปแบบการรายงานของผู้เรียน 1 - 2 กลุ่ม ให้กลุ่มอื่นเปิดโอกาสแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่าง ๆ พร้อมทั้งกำชับให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานด้วย ผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน บางครั้งอาจปรับภาษาใหม่ในภายหลัง แต่ไม่ควรแก้ไขหน้าห้องเรียนขณะที่ผู้เรียนรายงาน

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Language Focus)

การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษากับเพื่อน ๆ ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามได้ จากนั้นผู้สอนทบทวนการวิเคราะห์ของผู้เรียนอีกครั้งบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนคัดลอกลงในสมุด

การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

เมื่อผู้เรียนทำงานปฏิบัติแต่ละครั้งเสร็จสิ้น ผู้สอนอาจเลือกทำการติดตามผล (Follow - up) โดยผู้เรียนควรฝึกใช้ภาษาที่เหมือนหรือคล้ายกับงานปฏิบัติทางด้านการพูดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่ควรเปลี่ยนจากคู่เดิมหรือกลุ่มเดิม และให้ผู้เรียนได้อภิปรายถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการทำงาน ปฏิบัติว่าเป็นอย่างไรบ้างและอะไรที่ผู้เรียนจะนำไปทำต่อไป หรือเขียนบันทึกประจำวันเพื่อให้ผู้สอนอ่านที่หลัง

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้ ตามความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนมีการมุ่งเน้นการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้สร้างสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการปฏิบัติงาน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของการอ่าน ดังนี้

สมิท (Smith, 1963 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นการทำความเข้าใจในสิ่งที่เห็นตามตัวอักษร เป็นการอ่านด้วยการสืบสวน สอบสวน สามารถประเมิน หรือตัดสินใจว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือความลำเอียงของผู้แต่งและจะต้องสามารถวิจารณ์โดยใช้ความเห็นส่วนตัวเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้เขียนโดยใช้ประสบการณ์ ความจริง หรือเหตุผลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

แครร์ (Carr, 1983 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการตีความจากเรื่องที่อ่าน และจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ในการตีความ และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1986 : 116) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน คือ การทำความเข้าใจเนื้อหา การมีปฏิริยาโต้ตอบ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตีความจากเรื่องที่อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

จากความหมายของการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปว่าการอ่าน หมายถึง การทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ด้วยวิธีการสืบสวน สอบสวน สามารถประเมินความรู้ที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านช่วยในการตีความจากเรื่องที่อ่าน

องค์ประกอบของกระบวนการอ่าน

มีนักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของกระบวนการอ่านดังนี้

แฮร์รี และคาร์ล (Harris and Carl. 1980 : 14 - 17) ได้แบ่งองค์ประกอบของกระบวนการอ่านออกเป็น 6 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการมองเห็นภาพ (Perceive Image) เป็นก้าวแรกของการเกิดความคิดรวบยอด (Concept) เกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น เมื่อมองเห็นคำว่า Dog ภาพที่ผู้เรียนมองเห็นคือ สัตว์ที่มี 4 ขา และอาจจะนึกถึงชื่อสุนัขที่เป็นสัตว์เลี้ยงของตน

2. ขั้นสรุปพาดพิง (Generalize) เป็นขั้นที่ผู้อ่านนำภาพ dog ที่มองเห็นมารวมไว้เป็นสมาชิกประเภทหนึ่งของสัตว์ สัตว์เลี้ยง หรือเป็นสุนัขชนิดหนึ่งในสุนัขหลายชนิด นั่นคือ นำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีส่วนที่สัมพันธ์กันมารวมพวกเข้าด้วยกัน ในลักษณะที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น

3. ขั้นบ่งชี้และระลึกได้ (Identify and Recall) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถบ่งชี้และระลึกได้ถึงใจความสำคัญและรายละเอียดที่มีอยู่ในบทอ่าน ซึ่งเปรียบเทียบกับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

4. ขั้นวิเคราะห์ (Analyze) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถผสมผสานเรื่องราวความคิดจากบทอ่านในลักษณะที่เจาะลึกมากขึ้นได้ เช่น วิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราว (Categorizing Elements)

5. ขั้นการลงความคิดเห็น (Judge) เป็นขั้นที่ผู้อ่านใช้วิจารณญาณในการประเมิน เพื่อหาคุณค่าจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งอาจใช้ในการศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อข้อความที่อ่าน เป็นเกณฑ์ในการประเมิน ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่อ่านตามไปด้วย การอ่านในขั้นนี้จึงอาจเรียกว่าเป็นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)

6. ขั้นนำไปใช้ (Extend) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่องานเขียนนั้น ๆ ได้ ทั้งในลักษณะที่เห็นด้วย

และไม่เห็นด้วย โดยการกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นคำพูด การเขียนหรือแสดงกริยาท่าทางที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวที่อ่าน แต่บางครั้งปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านก็ไม่สามารถสังเกตได้ ถ้าไม่มีการแสดงออก

เบอร์เมียสสเตอร์ (Bermeister. 1978 : 193 - 194) ได้แบ่งองค์ประกอบของกระบวนการอ่านตามระดับความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ เช่น จำได้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง คำสั่งและลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เป็นต้น
2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านนำข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัดความ การนำใจความไปแปลเป็นรูปแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้เขียนไว้โดยตรง เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้หรือให้เหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง เป็นต้น
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในหลักการและนำไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การวิเคราะห์การโฆษณา การวิเคราะห์คำประพันธ์การเข้าถึงความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียนตลอดจนการลงความเห็นในเรื่องที่อ่านได้
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและจัดเรียบเรียงใหม่

จากองค์ประกอบของกระบวนการอ่านดังกล่าวจะเห็นว่าการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรนับว่ายังไม่เพียงพอควรให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านโดยใช้ความมีเหตุผลในการวิเคราะห์ ตลอดจนสามารถประเมินลงความเห็นและตัดสินใจคุณค่าเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง

การพัฒนาความสามารถในการอ่าน

มีนักการศึกษาเสนอแนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ฮวง (Huang. 1993 : 33 - 34) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับผู้เรียนโดยใช้คำถามแบ่งคำถาม ดังนี้

1. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นคำถามที่หาคำตอบได้ง่ายที่สุด เพราะคำตอบมีปรากฏให้เห็นชัดเจนในเนื้อเรื่อง

หรือใช้คำที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องตั้งคำถามหรือเป็นคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลสามารถตอบได้ตรงไปตรงมา ตามความจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏ โดยปกติคำถามระดับนี้ใช้คำว่า Who, When, Where และ What ในการตั้งคำถาม นอกจากนี้บางครั้งสามารถตอบคำถามได้โดยใช้คำหรือวลี

2. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Inferential Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบ โดยไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง หรือเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคาดคะเน หรืออ้างอิงโดยใช้ข้อมูลหรือความจริงที่อยู่ในเนื้อเรื่องช่วยตอบคำถาม และเป็นคำถามที่มักขึ้นต้นด้วย How, Why ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผล หรือการตีความข้อมูลที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง

3. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension Questions) มีลักษณะดังนี้ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิดในการค้นหาคำตอบ โดยไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง หรือเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้า จากความจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และเป็นคำถามที่บางครั้งขึ้นต้นด้วย Should..., In my opinion..., Do you agree.....?, etc. โดยต้องการให้ผู้อ่านใช้พื้นฐานความรู้เดิมในการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นพิจารณา และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน

รุจินันท์ ภาสาคี (2553 : 53) ได้สรุปเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่าน กล่าวคือ การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในด้านเนื้อหาที่นำมาใช้สอนนั้นควรมีการคัดเลือกโดยพิจารณาระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนประกอบเนื้อหาที่นำมาใช้อ่านควรเป็นเนื้อเรื่องและเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ในด้านกระบวนการผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่านโดยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการอ่าน ให้ผู้เรียนมีการพัฒนายุทธวิธี รู้จักเลือกใช้ยุทธวิธีการอ่าน เปิดโอกาสให้ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการอ่าน และควรเน้นความสามารถทางการอ่านมากกว่าตัวเนื้อหา โดยอาจประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การสอนให้ระลึกตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนเขียนไว้ มองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำนั้นแทนคำพูดความหมายว่าอะไร
2. การสอนให้คาดการณ์ได้ว่าเรื่องที่อ่านจะดำเนินไปอย่างไร
3. การสอนให้รู้จักหาข้อมูลยืนยันเหตุการณ์ที่ผู้อ่านคาดคะเนไว้
4. การสอนให้ผู้เรียนปรับ แก้ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อพบว่าสิ่งที่คาดไว้ไม่ถูกต้อง
5. การสอนให้ยุติการอ่านเมื่อกิจกรรมทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว หรือเมื่อจับใจความได้แล้ว หรือเมื่อพบว่าเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจก็ได้

จากการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทางการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับผู้เรียนอาจใช้คำถามเพื่อค้นหาคำตอบ โดยเป็นคำถามที่หาคำตอบ

ได้ง่าย คำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบ หรือคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้า จากความจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน สามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งการใช้เทคนิคกระบวนการสอน เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อเป็นกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่าน สามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากการอ่านเพื่อความเข้าใจ และนำไปสื่อสารได้ถูกต้อง

การประเมินผลการอ่าน

มีนักการศึกษา เสนอแนวทางการประเมินผลการอ่าน ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

ฟิโนคเชอร์ และซาโก (Finocchiar and Sako. 1983 : 56 - 60) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ ดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคยาว ๆ หรือข้อความยาว ๆ
2. แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำเป็นต้น

ในทางปฏิบัติที่นิยมใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เพราะการตรวจให้คะแนนสะดวกรวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการคิดค่าคะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้คะแนนที่ออกมา มีความเที่ยงตรง รวมทั้งเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง สะดวกในการให้คะแนน และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย นอกจากนั้นยังสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาหลาย ๆ ด้าน และสามารถใช้วัดกับผู้สอบทุกระดับ

นอกจากนี้ในการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านควรครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การวัดความหมายคำศัพท์โดยการเดาศัพท์จากบริบทที่อยู่รอบ ๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ
2. การวัดใจความหลัก หรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. การวัดรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
4. การวัดการสรุปเรื่อง และตีความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความ
5. การวัดอารมณ์ ความรู้สึก และเจตนาของผู้เขียน
6. การวัดความสัมพันธ์ของข้อความ หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่อง
7. การวัดโครงสร้างของประโยคโดยการแปลความของประโยค หรือโดยการกำหนดมาให้ 1 ประโยคแล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้

แมดเสน (Madsen. 1995 : 85 - 95) กล่าวถึงการพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐาน และระดับสูง ไว้ดังนี้

1. ระดับพื้นฐาน การทดสอบความเข้าใจทางการอ่านอาจทดสอบได้ดังนี้

1.1 การใช้รูปภาพ (Pictures Cues) ได้แก่ การนำเสนอรูปภาพแล้วให้ผู้อ่านตอบคำถามจากภาพที่กำหนด ซึ่งอาจตอบในลักษณะการตอบถูกผิด หรือการเลือกตอบจากตัวเลือกก็ได้

1.2 การใช้วลี หรือประโยค (Phrase and Sentence Cues) ส่วนใหญ่ใช้กับผู้เริ่มเรียนภาษา โดยการกำหนดวลี หรือประโยคที่เป็นความจริง และไม่จริงให้ผู้อ่านตัดสินใจจากสิ่งที่อ่านว่า เขียนถูกหรือไม่ เช่น “The sun sets in the east. T F” หรือการจับคู่ระหว่างวลีกับประโยค ซึ่งมีหลักในการตั้งประโยคคำถามดังนี้

1.2.1 ไม่ควรกำหนดคำตอบที่ผู้ตอบสามารถตอบได้โดยไม่ได้อาศัยทักษะทางภาษาในการอ่าน เช่น การถามถึงรายละเอียดในเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านไม่มีความรู้ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถตอบคำถามได้ทั้ง ๆ ที่เข้าใจประโยคที่อ่าน

1.2.2 ไม่ควรใช้คำถามที่มีเนื้อหาทำให้เกิดความลำเอียงเช่นการถามในเรื่องที่ผู้อ่านบางคนมีความรู้ดีสามารถตอบได้

1.2.3 การกำหนดตัวเลือกในโจทย์แบบมีตัวเลือกต้องชัดเจนไม่กำกวม

1.3 การทดสอบความเข้าใจบทอ่านโดยการให้ตอบถูกผิด และการจับคู่วลี หรือประโยค กับรูปภาพ และตอบคำถามจากบทอ่าน

2. เทคนิคการทดสอบการอ่านสำหรับผู้อ่านขั้นสูง

2.1 การทดสอบโดยใช้คำตอบที่มีตัวเลือก (Standard Multiple - choice) เหมาะกับการใช้ถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในทุก ๆ 35 - 37 คำสำหรับบทอ่านที่มีความยาวประมาณ 100 - 300 คำ บทอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่านขั้นพื้นฐานควรมีความยาวประมาณ 100 - 200 คำ สำหรับผู้อ่านขั้นสูงควรมีความยาวประมาณ 150 - 300 คำ ในการตั้งคำถามควรตั้งประมาณ 3 - 4 คำถามในทุก ๆ 100 คำ หรือจะถามมากกว่านั้นก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการถามของผู้ถาม และเนื้อหาเรื่องที่อ่านจะมีรายละเอียดให้ถามได้เพียงใด คำถามที่ใช้อาจเป็นทั้งในลักษณะที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบจากเนื้อหาในบทอ่าน และการหาคำตอบที่ต้องบูรณาการความคิดหรือข้อความที่อ่านหลาย ๆ ข้อความมาประกอบกัน เป็นการถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน หรือคำถามที่นักเรียนต้องใช้การสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน โดยทั่วไปผู้อ่านระดับกลางจะใช้เวลาการอ่าน และการตอบคำถามโดยเฉลี่ยประมาณข้อละ 1 นาที แต่นักเรียนที่อ่านช้าจะต้องใช้เวลามากเป็นสองเท่า ในการทำข้อสอบผู้อ่านมักจะใช้เวลาทั้งหมดที่กำหนดให้ในการทำข้อสอบ ในการพัฒนาข้อสอบจึงต้องมีการนำปilot ไปลองใช้และประมาณเวลาที่เหมาะสมโดยการลองถามเป็นระยะ ๆ ว่ามีผู้ใดทำเสร็จแล้วบ้างโดยให้ผู้ทำข้อสอบยกมือ เมื่อมีผู้ทำเสร็จประมาณร้อยละ 80 ก็นับว่าเวลานั้นเป็นเวลาที่เหมาะสม

2.2 การทดสอบโดยใช้แบบโคลสมิตัวเลือก (Multiple - choice Cloze) ได้แก่ แบบทดสอบที่มีการตัดคำบางคำออกไป และกำหนดตัวเลือกเป็นคำตอบให้ แบบทดสอบแบบนี้

มีข้อจำกัดอยู่ที่มีบางคนแย้งว่าในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น แม้จะไม่ได้อ่านคำบางคำผู้อ่านก็สามารถเข้าใจเรื่องในภาพรวมได้ แต่บางคนก็ให้เหตุผลว่าการทดสอบแบบนี้ยังใช้ทดสอบได้ดี เพราะในทุก ๆ ประโยคต้องมีข้อมูลที่จะชี้ให้เห็นสิ่งที่กล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2548 : 154 - 155) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการอ่าน โดยกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินสามารถในการอ่าน ดังนี้ กำหนดตามส่วนประกอบของภาษา แบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประเมินความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในด้านศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง การเชื่อเชิญ หรือการขออนุญาต เป็นต้น

2. การประเมินความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้โดยเรียบเรียงเป็นถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นของเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านเป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ เข้าใจเจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้น ๆ เป็นพื้นฐาน

จากแนวทางการประเมินผลการอ่านที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปว่า การประเมินผลการอ่าน สามารถใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบอัตนัย หรือแบบปรนัย ให้ครอบคลุมเนื้อหาหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ความหมายคำศัพท์ ใจความหลัก รายละเอียดในเรื่องที่อ่าน โครงสร้าง

ของประโยค ความสัมพันธ์ของข้อความ หรือประโยคสั้น ๆ ในเรื่องโดยอาจประเมินความรู้ในด้านศัพท์ ไวยากรณ์ หรือประเมินแบบรวมเพื่อวัดความสามารถในการเรียบเรียงข้อความ การอ่านข้อมูล ที่เป็นรายละเอียด การอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2545 : 24) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เริ่มจากการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ทำให้จิตรับรู้ถึงเร้านั้นอย่างต่อเนื่อง ความรู้สึกก็จะเกิดขึ้น ถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองอย่างเต็มที่ ก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบ หรือเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ถ้าความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นไม่ต่อเนื่อง หรือไม่เกิดความเอาใจใส่ ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้น

สุพัตรา กองทรัพย์ (2548 : 70) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ จากนั้นแสดงสภาวะของร่างกาย และจิตใจ ไปทางชอบ พอใจมากน้อย หรือต่อต้านไม่เห็นดีเห็นชอบ ซึ่งบุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป ถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองด้วยความพึงพอใจ ก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบในสิ่งนั้น

นันทา กุมภา (2554 : 45) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือความรู้สึกต่อการทำงาน เช่น พอใจ ชอบใจ และมีผลทำให้การทำงานบรรลุผลดังที่ตั้งไว้ บุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป

จากความหมายของความพึงพอใจที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นได้จากการสนใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลการปฏิบัติต่อสิ่งเร้าตามความรู้สึกหรือทัศนคติ ที่มีของบุคคล

แนวทางการวัดความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2545 : 60 - 63) ได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย เน้นจุดประสงค์ในการวัด และบันทึกไว้ได้อย่างถูกต้อง โดยเริ่มจากการสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์ให้ดีเป็นมาตรฐานก่อน

ข้อคำถามจะต้องกระตุ้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบความรู้สึกที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการได้ การวางแผนสร้างข้อคำถามจะต้องคิดถึงระยะเวลา และลักษณะของผู้ถูกสัมภาษณ์

2. การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยที่ผู้สังเกตจำเป็นต้องมีข้อรายการที่จะใช้ในการสังเกตให้พร้อม

3. การรายงานตนเอง โดยการให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกของตนเองออกมาตามสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม หรือเป็นภาพ เพื่อจะได้แสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา

4. เทคนิคการจินตนาการ โดยอาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปกระตุ้นผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ตอบ สถานการณ์ที่กำหนดให้จะไม่มีการสร้างที่แน่นอน ผู้เรียนจะต้องจินตนาการออกมาตามประสบการณ์ของตนเอง

สมบุรณ์ ดันยะ (2545 : 123 - 125) ได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบและแบบสำรวจ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. แบบสอบถาม หมายถึง ชุดของคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนตอบลงในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการกรอกข้อความ รูปภาพ หรือ สัญลักษณ์การสร้างแบบสอบถามที่ดี ต้องอาศัยการกำหนดจุดมุ่งหมายที่จำเพาะและชัดเจน รวมทั้งข้อความที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่ดี และเข้าใจง่าย รูปแบบของแบบสอบถามต้องน่าสนใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ สามารถแบ่งประเภทของแบบสอบถามได้ 2 ประเภท คือ

1.1 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้ตายตัว เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นอย่างเต็มที่

1.2 แบบสอบถามแบบปลายปิด เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อความหรือข้อคำถามที่กำหนดตัวเลือก หรือคำตอบที่คาดว่าจะเป็นไปได้ เพื่อให้ผู้ตอบได้เลือกคำตอบที่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือตรงกับความรู้สึกของตนเอง

2. แบบสำรวจ หรือแบบตรวจสอบรายการ เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กันมาก ประกอบด้วยบัญชีรายการของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งจะให้ผู้ตอบ ได้ตอบในลักษณะให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง แบบสำรวจจะช่วยให้ทราบว่า มีสิ่งต่าง ๆ หรือมีการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นตามรายการที่กำหนดหรือไม่

จากแนวทางการวัดความพึงพอใจที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดพึงพอใจให้ได้ผลการวัดที่ถูกต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการวัด และเครื่องมือที่หลากหลาย ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การรายงานตนเอง หรือการใช้สถานการณ์ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้วัด อาจเลือกใช้ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบรายงานตนเอง แบบตรวจสอบ

รายการ โดยเลือกใช้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวัดให้ได้ข้อเท็จจริง หรือความรู้สึกพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

คอฟรี และพิกา (Doughty and Pica. 1986 : 320) ได้ศึกษาวิจัย เปรียบเทียบการเรียนรู้โดยใช้การปฏิบัติแบบทางเดียวและสองทาง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบปฏิบัติแบบสองทางทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษามากกว่าแบบทางเดียว และการทำงานปฏิบัติในกลุ่มย่อย ทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์และมีการใช้ภาษาในการสื่อสารมากกว่างานปฏิบัติที่ครูผู้สอนสั่งอย่างเดียว

โฟโตส และเอลลิส (Fotos and Ellis. 1991 : 605) ได้ศึกษาวิจัยการจัดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกการใช้ไวยากรณ์ ของนักเรียนระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น และได้รับการพัฒนาความรู้เรื่องไวยากรณ์ในเวลาเดียวกัน

งานวิจัยในประเทศ

ชินนเพ็ญ รัตนวงศ์ (2548 : 87 - 88) ได้ศึกษาวิจัย ผลของการสอนโดยใช้การปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติงานสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนักเรียนมากกว่าร้อยละ 60 ชอบกิจกรรมและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ

สุพัตรา กองทรัพย์ (2548 : 63) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 /80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 19.57 แสดงนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติได้ส่งเสริมกระบวนการคิดให้กับนักเรียน อีกทั้งนักเรียนได้ปฏิบัติงานตามความสามารถ ความถนัด ผ่านขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

สุวรรณทนา ชื่นอยู่ (2549 : 68) ได้ศึกษาวิจัย ผลการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเน้นการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 60 และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ณัฐพร พรหมโยธิน (2550 : 83) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง “Safety at Work” โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับดี

นิรมล วรรณมัต (2551 : 60) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในระดับค่อนข้างดี

นันทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 77.32 / 75.78 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ได้พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก

วิชชุดา กรุงศรี (2554 : 116) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.53 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ระดับมากที่สุด

เพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04

มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้นั้นควรให้ความสำคัญกับสื่อการเรียนรู้ เนื่องจากสื่อการเรียนรู้ นั้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการจัดทำ พัฒนา และเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับความแตกต่าง ของผู้เรียน ซึ่งชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ และจดจำ ได้นานขึ้น และจัดว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้การใช้รูปแบบปฏิบัติ เป็นฐานการเรียนรู้ ยังสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การพัฒนาและทดลองใช้เครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 112 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 2,612 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จากนั้นทำการสุ่มอีกครั้งจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด จำนวน 7 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. วิเคราะห์ความสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

3. ศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เพื่อนำไปจัดทำโครงสร้างของชุดกิจกรรม ซึ่งโครงสร้างในชุดกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อชุดกิจกรรม คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ ใ้ความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบ

4. สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ ซึ่งชุดกิจกรรมที่พัฒนามีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

4.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรม วัตถุประสงค์ รายละเอียดของโครงสร้างของชุดกิจกรรม ความสัมพันธ์ของชุดกิจกรรมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนและวิธีการใช้ชุดกิจกรรม สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ใบเฉลยกิจกรรมและแบบทดสอบ

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลาที่ใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกผลการเรียนรู้

4.3 สื่อการเรียนรู้ สำหรับใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

4.4 แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบในแต่ละชุดกิจกรรม

5. นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ และนำมาแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะ

6. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validty) เกี่ยวกับรูปแบบของชุดกิจกรรม เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) กำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5	หมายถึง	คุณภาพเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	คุณภาพเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	คุณภาพเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	คุณภาพเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	คุณภาพเหมาะสมน้อยที่สุด

7. วิเคราะห์ และแปลผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน โดยเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพ ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยระดับคุณภาพความเหมาะสม 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พิจารณาและยอมรับว่าเป็นชุดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ผลการประเมินพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 4.57 มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ง)

8. ดำเนินการปรับปรุงชุดกิจกรรมให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง มีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

8.1 ชั้นทดลองแบบ 1 : 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ปานกลาง 1 คน และเก่ง 1 คน แล้วเริ่มทดลองกับนักเรียนที่เรียนอ่อนก่อน จากนั้นนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่เรียนปานกลางและเก่ง ตามลำดับทีละคน แล้วคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ จากนั้นดำเนินการปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบ เพื่อนำไปทดลองต่อไป ซึ่งจากการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ชั้นทดลองแบบ 1 : 1 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 55.33 / 54.44 (ภาคผนวก จ)

8.2 ชั้นทดลองแบบ 1 : 10 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 3 คน ปานกลาง 4 คน และเก่ง 3 คน แล้วคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ซึ่งจากการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ชั้นทดลองแบบ 1 : 10 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 69.20 / 73.33 (ภาคผนวก จ) จากนั้นดำเนินการปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบเพื่อนำไปทดลองภาคสนามต่อไป

8.3 ชั้นทดลองภาคสนาม โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 33 คน แล้วคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ซึ่งจากการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ชั้นทดลองภาคสนาม พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.52 / 77.68 (ภาคผนวก จ)

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน
4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องกับการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

6. วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความสอดคล้อง ซึ่งจากผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ง)

7. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบเป็นรายข้อ โดยนำคะแนนมาจัดลำดับจากมากไปหาน้อย แล้วนำมาเพียง 50 เปอร์เซนต์ ของคะแนนสูงสุดและต่ำสุดมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยพิจารณาข้อทดสอบที่มีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป แล้วเลือกข้อทดสอบที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 30 ข้อ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.68 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.65 (ภาคผนวก ง)

8. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 (ภาคผนวก ง)

9. จัดพิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
2. ดำเนินการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ โดยให้ผู้เรียนประเมินผล

ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ได้กำหนดคะแนนการประเมิน ดังนี้

3	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

2.51 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

3. นำแบบวัดความพึงพอใจ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบวัดความพึงพอใจ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อความถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจ

5. วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อความถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ถือว่าเป็นข้อความถามที่มีความสอดคล้องเหมาะสม ซึ่งจากผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ง)

6. นำแบบวัดความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha α -Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 (ภาคผนวก ง)

7. จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจ เพื่อนำไปจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) ดังตาราง 1 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 60)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	ทดลอง	หลังทดลอง
E	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

X แทน การดำเนินการทดลองโดยจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามเวลาเรียนปกติ
4. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนการจัดการเรียนรู้
5. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ
6. นำข้อมูลของคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)
3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความต่างของคะแนนสอบหลังเรียนและก่อนเรียน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum F$	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
A	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของคะแนนหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
p	แทน	ความน่าจะเป็นทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75

ตาราง 2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75

จำนวน นักเรียน	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
	ΣX	A	E_1	ΣF	B	E_2	
33	1246	50	75.52	769	30	77.68	75.52 / 77.68

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ได้คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนรวม 1246 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.52 และจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ได้คะแนนรวม 769 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.68 ดังนั้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75 / 75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
ก่อนเรียน	33	30	11.55	2.49	388	4896	20.90*	.00
หลังเรียน	33	30	23.30	2.40				

* $p < .05$

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 11.55 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.49 หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 23.30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.40 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	รายการประเมิน	n = 33		ระดับความพึงพอใจ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	2.94	0.24	มาก
2.	นักเรียนดีใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ	2.91	0.29	มาก
3.	กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป	2.67	0.48	มาก
4.	มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ปฏิบัติ	2.67	0.36	มาก
5.	นักเรียนชอบทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้	2.85	0.48	มาก
6.	เมื่อมีเวลาว่าง นักเรียนชอบอ่านบททวนความรู้จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้	2.55	0.17	มาก
7.	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.97	0.51	มาก
8.	นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	2.67	0.50	มาก
9.	นักเรียนได้รับการฝึกฝนความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี	2.58	0.17	มาก
10.	นักเรียนพึงพอใจกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบในชุดกิจกรรมการเรียนรู้	2.97	0.48	มาก
รวมเฉลี่ย		2.78	0.42	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ รวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับความพึงพอใจมากด้วย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.55 - 2.97 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 2.97$) และนักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.97$) และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. การอภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 112 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 2,612 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

2543 : 89) จากนั้นทำการสุ่มอีกครั้งจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอมือง จังหวัดตราด จำนวน 7 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวน 33 คน กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.68 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.65 (ภาคผนวก จ)
3. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 (ภาคผนวก จ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่มมีการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามเวลาเรียนปกติ
3. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนการจัดการเรียนรู้
4. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัด ความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75 / 75
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75 / 75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 75.52 / 77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75 / 75 อาจเนื่องจากการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ โดยในขั้นตอนของการทดลองแบบ 1 : 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ปานกลาง 1 คน และเก่ง 1 คน

ผู้วิจัยได้เริ่มทดลองกับนักเรียนที่เรียนอ่อนก่อน จากนั้นนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่เรียนปานกลาง และเก่ง ตามลำดับทีละคน ระหว่างจัดการเรียนการสอนนั้น ได้พบว่าชุดกิจกรรมยังต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาการเรียนรู้ซึ่งมีความยากเกินไปสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน การใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนยังไม่สามารถจุดประกายความคิดให้นักเรียนตอบคำถามได้อีกทั้งสื่อการเรียนรู้ที่เป็นรูปภาพประกอบยังไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนยังไม่สามารถสื่อความหมายจากรูปภาพได้ จากข้อบกพร่องดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และนำไปทดลองอีกครั้งในชั้นทดลองแบบ 1 : 10 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 3 คน ปานกลาง 4 คน และเก่ง 3 คน จากการสังเกตได้พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คนมีพัฒนาการด้านการเรียนสูงขึ้น เนื้อหาการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมมีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายจากรูปภาพที่กำหนดให้ได้ โดยภาพรวมในชั้นทดลองแบบ 1 : 10 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนสูงขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ส่งผลให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังได้ปรับปรุงขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยการใช้คำถามที่ท้าทายความคิดของนักเรียน และใช้เกมที่เพิ่มความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้สอดแทรกอยู่ในชุดกิจกรรม ภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีการเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยผ่านการเรียนรู้ในเรื่องของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเรื่องราวใกล้ตัวนักเรียน มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับผู้เรียนนั้นเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งในชั้นทดลองภาคสนาม โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน แล้วคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ซึ่งจากการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ชั้นทดลองภาคสนาม พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $75.52 / 77.68$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ $75 / 75$ สอดคล้องกับงานวิจัยของนนทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ $77.32 / 75.78$ และงานวิจัยของเพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การ

เรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ได้จัดเนื้อหาให้นักเรียนเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ โดยเริ่มจากขั้นเตรียมงานปฏิบัติ ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญ และจุดประสงค์ของงานปฏิบัติที่ไม่ซับซ้อนเป็นข้อความให้ผู้เรียนอ่านข้อความเพื่อทำความเข้าใจ จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนระหว่างการปฏิบัติงาน (Task Cycle) โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนได้มีโอกาใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็น และได้รับการกระตุ้นให้พยายามใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน คำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ชัดเจน มีความถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้วยประโยคและบทสนทนาสั้น ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนอกจากจะได้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านแล้ว ครูผู้สอนยังได้ส่งเสริมความรู้ความสามารถการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างที่เป็นแกนในการสื่อความหมายตามระดับชั้นและวัยของผู้เรียน ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Language Focus) ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดแทรกกิจกรรมให้นักเรียนฝึกการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษากับเพื่อน ๆ และผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถาม ซึ่งขั้นตอนนี้จากการสังเกตได้พบว่าผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุปโครงสร้างทางภาษาได้อย่างเข้าใจและสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา กรุงศรี (2554 : 116) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.53 และงานวิจัยของเพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะ

การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยของฉัฐพร พรหมโยธิน (2550 : 83) ที่ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง “Safety at Work” โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น ได้ผ่านขั้นตอนการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งทำให้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัย ได้ศึกษาสภาพของปัญหาที่สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ มีการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัด และประเมินผลที่หลากหลายในแต่ละกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมีการกำหนดและ เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยมุ่งให้ นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้การสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ได้พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอนของการปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามความสามารถและความสนใจ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแล้ว ทำให้มีความเข้าใจ เรื่องราว สถานการณ์และสื่อสาร ด้วยประโยคสั้นๆ ได้ถูกต้อง ในระหว่างที่ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนนั้นนักเรียนมีความสนุกสนานกับการจัดประสบการณ์ที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้โดยมีความยากง่ายที่เหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติ นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพจนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ในแต่ละชุดกิจกรรม และจากการประเมินด้วยแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้พบว่า ทุกข้อมีระดับความพึงพอใจมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.55 - 2.97 ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนรู้สึก สนุกสนานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิรมล วรมัต (2551 : 60) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างดี และงานวิจัยของนันทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ ชุดกิจกรรมได้พัฒนาขึ้นโดยคำนึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถ สถิติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ อารมณ์ เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและการจัด การเรียนการสอนได้นำหลักการจัดการเรียนรู้มาใช้เพื่อให้ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทีละขั้นตอนตามความสามารถและสามารถตรวจสอบผลการเรียนของตนได้ทันที ตลอดจน มีการเพิ่มการเสริมแรงให้กับผู้เรียนได้ภูมิใจ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ใน เนื้อหาสาระอื่น ๆ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า ทบทวนความรู้และปฏิบัติกิจกรรม ตามชุดกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในเวลาเรียนปกติ และนอกเวลาเรียน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนต้องวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล คอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนอย่างใกล้ชิด รวมทั้งแนะนำให้คำปรึกษาวิธีการใช้ ชุดกิจกรรม และการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน การเรียนรู้กับสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หนังสือประกอบการเรียน เป็นต้น

2. ควรศึกษาวิจัยผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การสอนภาษาอังกฤษ : เรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลกานต์ วงษ์สิงห์. (มกราคม - มีนาคม 2548). “ภาษาอังกฤษกับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียน,” วิชาการ. 8 (1) : 38 - 42.
- จินตนา สุจางนันท์. (2551). การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2545). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยพัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักส์ชั่น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2553). สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชินณเพ็ญ รัตนวงศ์. (2548). ผลของการสอนโดยใช้การปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร พรหมโยธิน. (2550). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง “Safety at Work” โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นันทา กุมภา. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- นิรมล วรรณดี. (2551). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). อุตรธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พรพิมล ประสงค์พร. (กรกฎาคม - กันยายน 2550). “ครูกับความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ,” วิชาการ. 10 (3) : 12 - 17.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญประภา มีเพียร. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุจินันท์ ภาศักดิ์. (2553). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2543). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2545). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา ชาวหา. (2548). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.
- วิษุตา กรุงศรี. (2554). สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ทราย (คุรุราษฎร์เจริญวิทย์) อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2545). พัฒนาหลักสูตรการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วีระ ไทยพานิช. (2551). 57 วิธีสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2556). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2555 - 2556. กรุงเทพฯ : สถาบันฯ.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ไสว พักขาว. (2551). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). รายงานความก้าวหน้าการจัดการเรียนรู้
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2553-2554. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สุจินต์ วิสวธีรานนท์. (2548). “แนวคิดการประเมินผลความก้าวหน้าผู้เรียน,” ใน ระบบการเรียน
การสอน. หน้า 455 - 664. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพัตรา กองทรัพย์. (2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรม
แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). อดิเรก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2548). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณทนา ชื่นอยู่. (2549). ผลการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กำแพงเพชร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- อจันรา วงศ์โสธร. (2534). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Burmeister, L.E. (1978). **Reading strategies for secondary school teachers.** Massachusetts :
Addison Weley Publishing Company Inc.
- Cameron, Lynne. (2001). **Teaching Language to Young Learners.** Cambridge : Cambridge
University Press.
- Carr, E.M. (March 1983). “The Effect of Inference Training of Children’s Comprehension of
Expository Text,” **Journal of Reading.** 15 (3) : 27.
- Doughty ,C and Pica , T. (1986). “Information Gap Task : Do They Facilitate Second Language
Acquisition?,” **TESOL Quarterly.** 2 (2) : 305 - 325.
- Ellis, Rod. (2003). **Task-based Language Learning and Teaching.** Oxford : Oxford
University Press.
- Finocchiaro, M. and Sako, S. (1983). **Foreign Language Testing : A Practical Approach.**
New York : Regents.
- Fotos, S. and Ellis, R. (1991). “Communicating About Grammar : A Task-bases Approach,”
TESOL Quarterly. 25 (4) : 605 - 629.

- Harris, L. A. and Carl B.S. (1980). **Reading Instruction : Diagnostic Teaching in the Classroom**. 3ed. New York : Richard C. Owen.
- Huang, Tengmui. (1993). "Teaching and Assessing Reading Comprehension," in **A Distant Education TEFL Programmer Pilot Material : Module Two**. Page 33 - 34.
Singapore : SEMEO Regional Language Certer.
- Madsen, Harold. (1995). **Techniques in Testing**. New York : Oxford University Press.
- Pierec, V.L. (1992). "Performance and Portfolio Assessment for Language Minority Student,"
The Modern Language Journal. 83 (4) : 2.
- Smith, N.B. (1963). **Reading Instruction for Today's Children**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Widdowson, H.G. (1986). **Teaching language as Communication**. Oxford :
Oxford University Press.
- Wiggins, G. (1990). "Teaching to the (Authentic) Test," **Education Leadership**. 46 (7) : 3.
- Willis, Jane; and Willis, Dave. (1996). **Challenge and Change in Language Teaching**. Oxford :
The Bath Press.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.วนิดา สาระติ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมบึง
จังหวัดราชบุรี
2. นางพัศตร์วิไล ชำปฤ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคลองขวาง
สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาตราด
จังหวัดตราด
3. นางพรสวรรค์ วิสุทธิ์แพทย์ ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนอนุบาลตราด จังหวัดตราด
4. นางพิมพ์เพ็ญ โล่กันภัย ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนตราษตระการคุณ จังหวัดตราด
5. นางสุนิรัตน์ วีระสุนทรศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาตราด
จังหวัดตราด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวนิตา สาระติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ
ปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้
๒. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย
๓. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรชล เป็นประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางพัศตร์วิไล ชำปฏี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ
ปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้
๒. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย
๓. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศร ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางพรสวรรค์ วิสุทธิ์แพทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ
ปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

๒. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย

๓. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวพิมพ์เพ็ญ โล่กันภัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ
ปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้
๒. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย
๓. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศร ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวสุณีย์รัตน์ วีระสุนทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบ
ปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

๒. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย

๓. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรม
ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล เป็นประธานที่ปรึกษา
และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/๐๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลตราด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน ๓๓ ชุด
๒. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน ๓๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรตล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้นักศึกษาขอแบบวัดความสามารถ และแบบวัดความพึงพอใจ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบแบบวัดฯ ดังกล่าวที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

บัณฑิตวิทยาลัย

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/๐๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลตราด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน ๓๓ ชุด
๒. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน ๓๓ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวนพรัตน์ ทองมาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติการเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรตล เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถและแบบวัดความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

บัณฑิตวิทยาลัย

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ภาคผนวก ค
วิเคราะห์หลักสูตร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 5 โครงสร้างการจัดหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้/ ชุดกิจกรรม	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่
1. Friend	คนเราทุกคน เป็นเพื่อนกันได้ ทั้งที่มีเชื้อชาติ เดียวกันหรือ ต่างเชื้อชาติกัน	1. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่ายๆ เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ 2. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่านได้	1 - 2
2. My meals (1)	ผู้ที่เลือก รับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์จะมี สุขภาพดี แข็งแรง	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่านได้	3 - 4
3. My meals (2)	ผู้ที่เลือก รับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์จะมี สุขภาพดี แข็งแรง	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่านได้	5 - 6
4. What are you doing? (1)	คนทุกคนมีกิจกรรม ที่กำลังทำแตกต่าง กันไปตามช่วงเวลา ต่าง ๆ	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลัง ทำอะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่า บุคคลที่ กล่าวถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่ หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	7 - 8

ตาราง 5 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ ชุดกิจกรรม	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่
5. What are you doing? (2)	คนทุกคนมีกิจกรรมที่กำลังทำแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาต่าง ๆ	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลังทำอะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่า บุคคลที่กำลังถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	9 - 10
รวม			10

ตาราง 6 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
1 - 2	Friend	1. นักเรียนสามารถพูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ 2. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้	2
3 - 4	My meals (1)	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้	2

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
5 - 6	My meals (2)	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ อ่านได้	2
7 - 8	What are you doing? (1)	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลัง ทำอะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่า บุคคลที่ กล่าวถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่ หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	2
9 - 10	What are you doing? (2)	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลังทำ อะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่า บุคคลที่ กล่าวถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่ หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	2
รวม			10

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สูตรที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$p = \frac{H + L}{N}$$

$$r = \frac{H - L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่าย ของคำถามแต่ละข้อ
 r แทน ค่าอำนาจจำแนก ของคำถามแต่ละข้อ
 H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนจำนวนคนที่ตอบถูกต้องจำนวนคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด $q = 1 - p$

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความพึงพอใจใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

แบบประเมินชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า รายการประเมินแต่ละข้อต่อไปนี้ มีระดับความเหมาะสมและตรงกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้คิดศาสตร์ โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ในด้านต่าง ๆ และเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง พิจารณาตามความคิดเห็น

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเหมาะสมกับเนื้อหา.....					
2. เป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน.....					
3. มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์.....					
4. ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง.....					
5. มีการจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่ม.....					
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง.....					
7. สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน					
8. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ ที่หลากหลาย.....					
9. ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ.....					
10. มีกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านทักษะการอ่าน.....					
11. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่ใช้.....					
12. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก.....					
13. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม.....					
14. มีองค์ประกอบของชุดกิจกรรมครบถ้วน ชัดเจน					
15. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง.....					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า รายการประเมินแต่ละข้อต่อไปนี้ มีระดับความเหมาะสมและตรงกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่าง ๆ และ เขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องพิจารณาตามความคิดเห็น

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระสำคัญ					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
2. ถูกต้องตามหลักวิชาการ.....					
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
4. มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร.....					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
6. ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ.....					
7. ระบุพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน.....					
8. สามารถประเมินผลได้.....					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
10. จูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนและร่วมกิจกรรม.....					
11. เหมาะสมกับเวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์.....					
12. สร้างเสริมความรู้ ทักษะการสื่อสารและพฤติกรรมที่กำหนด.....					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้					
13. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้.....					
14. เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน.....					
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนรู้.....					
16. เร้าความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้...					
ด้านการวัดและประเมินผล					
17. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
18. วิธีการวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา.....					
19. เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับเวลา ความสามารถ และวัยของผู้เรียน.....					
20. ส่งเสริมการวัดความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ.....					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินข้อคำถามวัดความพึงพอใจ
ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- คำชี้แจง** โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้
- +1 หมายถึง เห็นใจว่าข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกัน
- 0 หมายถึง ไม่เห็นใจว่าข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกัน
- 1 หมายถึง เห็นใจว่าข้อคำถามที่แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกัน

ข้อคำถาม	คะแนน		
	+1	0	-1
1. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม			
2. นักเรียนตั้งใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ			
3. กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป			
4. มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ปฏิบัติ			
5. นักเรียนชอบทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรม			
6. เมื่อมีเวลาว่าง นักเรียนชอบอ่านบททวนความรู้จากชุดกิจกรรม			
7. ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น			
8. นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม			
9. นักเรียนได้รับการฝึกฝนความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี			
10. นักเรียนพึงพอใจกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบในชุดกิจกรรม			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

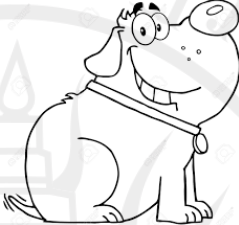
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

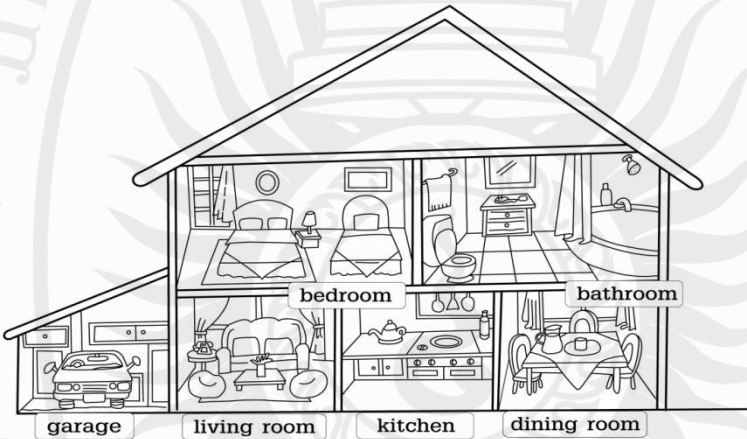
**แบบประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นรายข้อ แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนน ตามเกณฑ์ ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียน
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียน
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสอดคล้องกับการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียน

ข้อสอบ	คะแนน		
	+1	0	-1
1. Ben: Where are you from? Lee: a. I'm Lee. b. I'm from China. c. I'm a new student			
2. Miko is my best friend. has black hair. a. He b. She c. You			
3. James is happy is my good friend. a. He b. She c. You			

ข้อสอบ	คะแนน		
	+1	0	-1
4. My dog's name is Leo. Leo, my dog is..... a. thin b. chubby c. fat 			
5. ประโยคข้อใดถูกต้อง a. She blonde hair. b. She is brown hair c. Where are Peter from.			
6. fruit. It's good for you. I like to eat fruits. a. Eating b. Eats c. Eat			
7. Windy: Mom: I am going to have fried rice. a. What are you going to have for lunch? b. Is friend rice for lunch? c. Do you want fried rice?			
8. is good for your health. Keep your body healthy. a. Coffee b. Coke c. Milk			

ข้อสอบ	คะแนน		
	+1	0	-1
9. We have.....for breakfast. For good health, we should eat food useful. a. candy b. veggie soup c. ice cream			
ให้นักเรียนสังเกตภาพที่กำหนดให้แล้วเติมคำลงในช่องว่าง (ข้อ 10 – 15) 			
10. There is a in the garage.			
11. There are two beds in the			
12. There is a in the kitchen.			
13. There are a, a and curtains in the living room.			
14. There is a toilet in the			
15. There is a table in the			
16.A: Is he going to the hospital? B: a. No, he isn't. b. No, he going. c. Yes, they are.			

ข้อสอบ	คะแนน		
	+1	0	-1
17. Boy : Excuse me. I'm looking for Rama Hospital. Where is it? Girl : Rama Hospital? It's on Rama VI Road. It's next to the bank. Boy : Thanks. Girl : a. Yes, I am. b. No, I am not c. You're welcome.			
18. A : B : It is opposite the restaurant. a. Where is the temple? b. It is next to the hospital c. Where are you going?			
19. A: B: Yes, I am. a. He's going to school. b. Where is he going? c. Are you going to school?			
20. A: What's about you? B: a. I don't like sports. b. Watching TV. c. It's my hobby.			

ข้อสอบ	คะแนน		
	+1	0	-1
28. Whose apples are these? a. They are Jo's apples b. It's Tony's drum. c. It is our car.			
29. It's your skateboard. a. Whose classroom is this? b. Whose skateboard is that? c. Whose friends are they?			
30.A: What are you going to have for breakfast, B? B: Meat and a banana. What are you going to have for dinner, C? C: Veggie soup and an apple. What about you? D: a. Spaghetti and meat. b. It's good for your health. c. Wow, that's great.			

ตาราง 7 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชุดกิจกรรม ที่	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1	4.60	4.47	4.60	4.87	4.53	4.61	0.49	มากที่สุด
2	4.53	4.53	4.73	4.87	4.40	4.61	0.49	มากที่สุด
3	4.67	4.60	4.67	4.47	4.47	4.57	0.50	มากที่สุด
4	4.67	4.60	4.67	4.20	4.47	4.52	0.60	มากที่สุด
5	4.73	4.47	4.60	4.47	4.27	4.51	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.57	0.53	มากที่สุด

ตาราง 8 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อทดสอบที่	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อทดสอบที่	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 9 ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามวัดความพึงพอใจ

ข้อทดสอบที่	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.63	0.55
2	0.60	0.65
3	0.30	0.46
4	0.28	0.20
5	0.28	0.30
6	0.34	0.45
7	0.60	0.50
8	0.60	0.35
9	0.41	0.50

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
10	0.33	0.40
11	0.35	0.45
12	0.53	0.25
13	0.45	0.55
14	0.58	0.25
15	0.33	0.30
16	0.28	0.25
17	0.28	0.30
18	0.34	0.35
19	0.60	0.45
20	0.68	0.55
21	0.58	0.25
22	0.28	0.55
23	0.30	0.55
24	0.35	0.37
25	0.45	0.37
26	0.48	0.40
27	0.48	0.25
28	0.50	0.40
29	0.63	0.25
30	0.63	0.25

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

ตาราง 11 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ

คนที่	รายการประเมินข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3
7	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3
8	3	3	3	3	2	3	2	2	3	3
9	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
10	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
11	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
12	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
13	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
16	3	2	2	3	2	2	3	2	3	2
17	3	3	2	2	3	3	2	3	2	3
18	3	3	2	3	3	3	3	3	2	2
19	3	3	2	3	2	3	3	3	3	3
20	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3
21	3	3	3	1	1	3	3	3	3	3
22	1	1	1	2	3	3	3	3	1	3
23	1	2	2	1	1	1	1	3	3	3
24	3	1	1	2	2	3	3	3	3	3
25	3	3	2	1	1	1	1	3	3	3
26	1	1	1	2	1	3	3	2	1	3

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	รายการประเมินข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
27	3	2	1	2	3	1	2	3	2	2
28	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
29	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
30	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Σ	83	81	76	79	77	83	82	87	82	87
$\bar{X}$	2.77	2.70	2.53	2.63	2.57	2.77	2.73	2.90	2.73	2.90
S.D.	0.63	0.65	0.73	0.67	0.73	0.63	0.58	0.31	0.58	0.31
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.84										

ภาคผนวก จ

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 155)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้น หรืองาน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 12 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(50 คะแนน)	(30 คะแนน)
1	28	14
2	25	15
3	30	20
Σ	83	49
$\bar{X}$	27.67	16.33
S.D.	2.52	3.21
ร้อยละ	55.33	54.44

ตาราง 13 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ชุด กิจกรรม	n	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
		ΣX	A	E_1	ΣF	B	E_2	
ชุดที่ 1 - 5	3	83	50	27.67	30	16.33	54.44	55.33 / 54.44

ตาราง 14 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในชั้นการทดลองแบบ 1 : 10

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(50 คะแนน)	(30 คะแนน)
1	38	20
2	32	21
3	32	24
4	30	24
5	30	20
6	38	20
7	37	25
8	35	24
9	36	21
10	38	21
Σ	346	220
$\bar{X}$	34.60	22.00
S.D.	3.31	2.00
ร้อยละ	69.20	73.33

ตาราง 15 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในชั้นการทดลองแบบ 1 : 10

ชุด กิจกรรม	n	ประสิทธิภาพกระบวนการ			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์			E ₁ / E ₂
		(E ₁)			(E ₂)			
		ΣX	A	E ₁	ΣF	B	E ₂	
ชุดที่ 1-5	10	346	50	69.20	220	30	73.33	69.20 / 73.33

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 16 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นการทดลองภาคสนาม

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(50 คะแนน)	(30 คะแนน)
1	32	20
2	40	21
3	30	21
4	35	24
5	35	25
6	38	23
7	35	25
8	35	24
9	35	21
10	35	20
11	35	25
12	35	23
13	35	25
14	35	23
15	37	21
16	35	24
17	35	24
18	30	25
19	46	20
20	39	28
21	39	24
22	45	24
23	44	20
24	44	20
25	41	29

ตาราง 16 (ต่อ)

คนที่	คะแนน	
	ระหว่างเรียน (E_1)	ทดสอบหลังเรียน (E_2)
	(50 คะแนน)	(30 คะแนน)
26	46	19
27	39	24
28	39	25
29	40	24
30	40	26
31	41	23
32	38	23
33	38	26
Σ	1,246	769
$\bar{X}$	37.76	23.30
S.D.	4.16	2.40
ร้อยละ	75.52	77.68

ตาราง 17 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในขั้นตอนทดลองภาคสนาม

ชุด กิจกรรม	n	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			E_1 / E_2
		ΣX	A	E_1	ΣF	B	E_2	
ชุดที่ 1 - 5	33	1246	50	75.52	769	30	77.67	75.52 / 77.67

ภาคผนวก จ
คะแนนของกลุ่มทดลอง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	10	20	10	100
2	10	21	11	121
3	10	21	11	121
4	10	24	14	196
5	10	25	15	225
6	10	23	13	169
7	14	25	11	121
8	15	24	9	81
9	12	21	9	81
10	10	20	10	100
11	14	25	11	121
12	15	23	8	64
13	9	25	16	256
14	9	23	14	196
15	8	21	13	169
16	14	24	10	100
17	9	24	15	225
18	9	25	16	256
19	9	20	11	121
20	9	28	19	361
21	10	24	14	196
22	12	24	12	144
23	14	20	6	36
24	12	20	8	64

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
25	14	29	15	225
26	15	19	4	16
27	12	24	12	144
28	14	25	11	121
29	10	24	14	196
30	10	26	16	256
31	10	23	13	169
32	14	23	9	81
33	18	26	8	64
Σ	381	769	388	4,896
$\bar{X}$	11.55	23.30		
S.D.	2.49	2.40		

ตาราง 19 คะแนนระหว่างเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)					รวม
	ชุดที่ 1 (10 คะแนน)	ชุดที่ 1 (10 คะแนน)	ชุดที่ 1 (10 คะแนน)	ชุดที่ 1 (10 คะแนน)	ชุดที่ 1 (10 คะแนน)	
1	6	7	6	6	7	32
2	8	8	8	8	8	40
3	6	7	6	6	5	30
4	8	7	7	7	6	35
5	8	7	7	7	6	35
6	8	7	8	7	8	38
7	7	7	8	7	6	35
8	7	7	8	7	6	35
9	8	7	7	6	7	35
10	8	6	6	8	7	35
11	8	6	6	8	7	35
12	8	6	6	8	7	35
13	7	8	7	6	7	35
14	7	8	7	6	7	35
15	8	6	7	8	8	37
16	7	7	7	7	7	35
17	7	7	7	7	7	35
18	6	6	6	6	6	30
19	8	10	10	9	9	46
20	8	7	8	8	8	39
21	8	7	8	8	8	39
22	10	8	10	9	8	45
23	10	8	10	8	8	44
24	8	8	10	10	8	44
25	8	8	8	9	8	41

ตาราง 19 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)					รวม
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	
	(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	
26	10	8	10	10	8	46
27	8	8	8	7	8	39
28	8	8	8	7	8	39
29	8	8	8	8	8	40
30	8	8	8	8	8	40
31	8	8	8	9	8	41
32	8	7	8	8	7	38
33	8	7	8	8	7	38
Σ	258	242	254	251	241	1,246
$\bar{X}$	7.82	7.33	7.70	7.61	7.30	37.76
S.D.	0.95	0.85	1.24	1.12	0.88	4.16
ร้อยละ	78.18	73.33	76.97	76.06	73.03	75.52

ตาราง 20 คะแนนประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรม

คนที่	รายการประเมิน ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
9	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
10	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
11	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
12	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
13	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
16	3	3	2	2	3	2	2	2	2	2
17	3	3	2	2	3	2	3	2	2	3
18	3	3	2	2	3	2	3	2	2	3
19	3	3	2	2	3	2	3	2	2	3
20	3	3	2	2	3	2	3	2	2	3
21	3	3	2	2	3	2	3	2	2	3
22	3	3	2	2	2	2	3	2	2	3
23	3	3	2	2	2	2	3	2	2	3
24	3	3	2	2	2	2	3	2	2	3
25	3	3	2	2	2	2	3	2	2	3

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	รายการประเมิน ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
26	3	3	2	2	2	2	3	2	2	3
27	2	3	3	3	3	3	3	2	2	3
28	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3
29	2	2	3	3	3	3	3	2	2	3
30	3	2	3	3	3	3	3	2	3	3
31	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
32	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3
33	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Σ	97	96	88	88	94	88	98	84	85	98
$\bar{X}$	2.94	2.91	2.67	2.67	2.85	2.67	2.97	2.55	2.58	2.97
S.D.	0.24	0.29	0.48	0.48	0.36	0.48	0.17	0.51	0.50	0.17
คะแนนเฉลี่ยรวม 2.78										
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42										

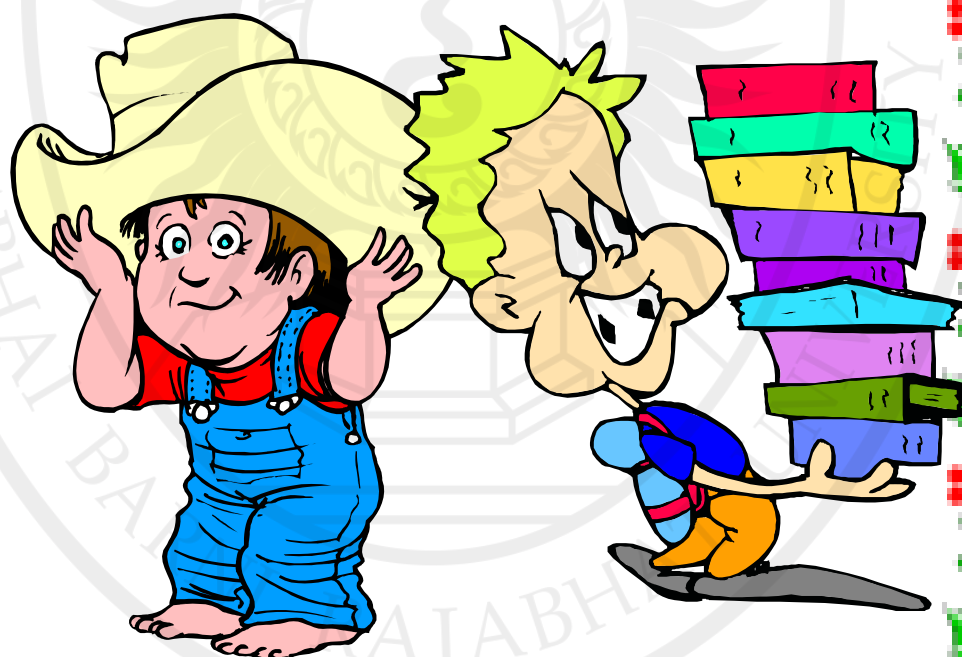

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดกิจกรรมที่ 1 Friend

จัดทำโดย นพรัตน์ ทองมาก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คู่มือครู

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติ
เป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 5 ชุดกิจกรรม ดังนี้

ชุดกิจกรรม	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่
1. Friend	คนเราทุกคนเป็น เพื่อนกันได้ทั้งที่มี เชื้อชาติเดียวกัน หรือต่างเชื้อชาติ กัน	1. นักเรียนสามารถพูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ 2. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้	1 - 2
2. My meals (1)	ผู้ที่เลือก รับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์จะมี สุขภาพดี แข็งแรง	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้	3 - 4
3. My meals (2)	ผู้ที่เลือก รับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์จะมี สุขภาพดี แข็งแรง	1. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองว่า ต้องการรับประทานอาหารชนิดใดได้ 2. จัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร โดยใช้มือต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ได้ 3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้	5 - 6
4. What are you doing? (1)	คนทุกคนมีกิจกรรม ที่กำลังทำแตกต่าง กันไปตามช่วงเวลา ต่าง ๆ	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลังทำ อะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่า บุคคลที่ กล่าวถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่ หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	7 - 8

ชุดกิจกรรม	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่
5.What are you doing? (2)	คนทุกคนมีกิจกรรมที่กำลังทำแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาต่าง ๆ	1. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าใครกำลังทำอะไรอยู่ 2. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ ว่าบุคคลที่กล่าวถึงกำลังทำกิจกรรมที่ระบุอยู่ใช่หรือไม่ 3. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้	9 - 10
รวม			10

องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จะมีเนื้อหาสัมพันธ์กันตลอดทั้งหน่วย โดยมีการเพิ่มระดับความยากง่าย และความซับซ้อนขึ้นทีละน้อย องค์ประกอบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่กล่าวมามีดังนี้

1. นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเริ่มต้นบทเรียนด้วยบทสนทนาที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้หรืออาจเป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่กำลังจะเรียนในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้ฟังบทสนทนาจากซีดีเสียงที่ผู้สนทนาเป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker) ได้ฝึกทักษะการฟัง การทำความเข้าใจกับเรื่องที่ฟัง จากนั้นก็จะได้ฝึกพูดเป็นคู่ รวมทั้งเป็นกลุ่ม

2. กิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำเสนอรูปภาษาที่มีคำศัพท์ (Lexicon) และไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งสัมพันธ์กับรูปภาษา โดยมีการนำเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์เพิ่มเติมหรือซับซ้อนขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสในการฝึกพูดเป็นคู่ รวมทั้งเป็นกลุ่ม

3. สรุปคำศัพท์ และไวยากรณ์เนื้อหาในส่วนนี้จะเป็นการสรุปคำศัพท์และไวยากรณ์ในรูปของแผนภูมิและคำอธิบาย เพื่อให้ง่ายแก่การทบทวนของผู้เรียนและเอื้อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงในขั้นต่อไป

4. การฝึกอ่าน โดยนำคำศัพท์และไวยากรณ์ มานำเสนออีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทสนทนา หรือข้อความสั้น ๆ เป็นการเสริมความรู้ให้กับผู้เรียน และฝึกให้เคยชินกับการนำทักษะภาษาอังกฤษไปแสวงหาความรู้ ในบางหน่วยการเรียนรู้มีการนำเสนอคำศัพท์เพิ่มเติมให้อีก ภายใตกรอบ NEW WORDS ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้รับ ความสนุกสนานจากการอ่านเรื่องสนุก ๆ และได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กันด้วย

การสอนอ่าน ก่อนให้ผู้เรียนอ่าน ผู้สอนควรทบทวนความหมายของคำศัพท์ และ ทบทวนไวยากรณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนฟังซีดีเสียง อ่านตาม หรืออ่านในใจ แล้วช่วยกันศึกษาความหมายของเนื้อความที่อ่าน สุดท้ายมีการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ว่าผู้เรียนจับประเด็นหรือใจความได้มากน้อยเพียงไร

5. เสริมทักษะเป็นกิจกรรม เสริม ซึ่งจะเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียนมากขึ้น โดย เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย นอกจากนั้น ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาเพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ลึกซึ้งขึ้น ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารกับเพื่อน ๆ เพื่อทำงานเป็นกลุ่ม และได้แสดงความสามารถทางด้านทักษะ การเขียนเพิ่มขึ้นอีก โดยผู้เรียนจะได้ประเมินว่าตนเองมีความสำเร็จมากน้อยเพียงใดในการเรียนด้วย

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานในการเรียนรู้

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานในการเรียนรู้มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา คอยเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินกิจกรรมและจัดเตรียมภาระงาน (Task) สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงาน โดยใช้ กิจกรรมเข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจงานที่จะทำนั้น ก่อนที่จะ ดำเนินกิจกรรมขั้นต่อไป

2. ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการทำงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย

2.1 งานปฏิบัติ (Task) ซึ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือ กลุ่ม

2.2 การเตรียมการนำเสนอ (Planning) ซึ่งเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลการ ปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน

2.3 รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะเสนอผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน

3. ขั้นศึกษาไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย

3.1 การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นขั้นตรวจสอบและอภิปรายลักษณะสำคัญของ เนื้อหาที่อยู่ในงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ

3.2 การฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะทำแบบฝึกหัดทางด้านไวยากรณ์เสริมหลังจาก เข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์แล้ว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Friend

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คนเราทุกคนเป็นเพื่อนกันได้ทั้งที่มีเชื้อชาติเดียวกันหรือต่างเชื้อชาติกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังได้
2. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้
3. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น ชื่อประเทศต่าง ๆ ได้

เนื้อหาทางภาษา

โครงสร้างประโยค : Good morning.

Welcome back to school.

This is Miko.

Where are you from?

I am from Japan.

คำศัพท์ : new, nice, chubby, slim, handsome, T-shirt, sneaker, cap, happy, exercise, best, friend, brown, blond, China, Japan, Korea, Singapore, England, Australia, USA, Thailand

สื่อการเรียนรู้ : บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ตicker ตากระดาษ 8 ตัว ชงชาติ 8 ชาติ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อังกฤษ สิงคโปร์ อเมริกา ออสเตรเลีย ไทย)

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ทบทวนและเตรียมความพร้อม (Warm Up and Review)

ครูทักทายนักเรียน แนะนำตนเอง และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเองให้เพื่อน ๆ รู้จัก ดังนี้

T : Good morning/ (Good afternoon).

My name is Miss. (Wanee). / I am Miss (Wanee) .

What's your name?

S1 : My name is (Siri) .

S2 : My name is (Sompong) .

S3 : I'm (Nicha) .

2. การดำเนินการสอน (Presentation)

สอนคำศัพท์

เมื่อนักเรียนทุกคนแนะนำตนเองครบทุกคนแล้ว ครูบอกนักเรียนว่าเรามีนักเรียนมาใหม่ 7 คน เพื่อนใหม่ของนักเรียนมาจากประเทศไต้หวัน ให้ช่วยกันทาย ครูหยิบตุ๊กตากระดาษ 8 ตัว ธงชาติ 8 ชาติ

1. ครูสอนคำศัพท์คำว่า China

T : This is Lee. He is from C _ _ _ _ .

ครูติดธงชาติจีน (ทำด้วยกระดาษ) และตุ๊กตาจีนบนกระดาน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทายชื่อประเทศ เมื่อนักเรียนทายถูกต้อง ครูเติมอักษรตัวต่อไปบนกระดาน Ch i n a

2. ครูเติมอักษรจนครบชื่อประเทศ China ครูออกเสียงนำและให้นักเรียนออกเสียงตามโดยสะกดคำศัพท์ 2-3 ครั้ง

T : China

Ss : China

C-h-i-n-a

C-h-i-n-a

3. ครูสอนคำศัพท์คำว่า Japan, England, Singapore, Korea, USA, Australia และ Thailand โดยดำเนินการตามวิธีข้างต้น

สอนประโยคคำถาม Where are you from?

1. ครูนำตุ๊กตากระดาษติดลงบนถุงกระดาษทำเป็นหุ่นถุงมือ ครูแนะนำตุ๊กตากระดาษ ดังนี้

T : This is Miko. She's new.

Ss : Hello, Miko.

Puppet Miko : Hello, friends.

T : Where are you from? ให้นักเรียนพูดตาม

Ss : Where are you from?

Puppet Miko : I'm from Japan.

Ss : I'm from Japan.

2. ครูคิดแถบประโยค Where are you from? และประโยคคำตอบ I'm from (Japan) บนกระดาน

3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 8 กลุ่ม แจกบัตรคำชื่อประเทศและธงชาติชาติต่าง ๆ ให้กลุ่มละ 1 ใบ จากนั้นสนทนาถามตอบกับนักเรียน ดังนี้

T : Where are you from?

Gp1 : I'm from (Thailand). นักเรียนลูกขึ้นยืนตอบพร้อม ๆ กับ
ชี้ไปที่ตัวเองและโบกธงชาติไทย

4. ครูให้นักเรียนพูดประโยคคำถาม-คำตอบ เป็นลูกโซ่ โดยกลุ่ม 1 ถามกลุ่ม
2 กลุ่ม 2 ถามกลุ่ม 3 กลุ่ม 3 ถามกลุ่ม 4

ชั่วโมงที่ 2

การฝึก (Practice)

1. ให้นักเรียนฟังและพูดตาม

Teacher : Good morning, children. Welcome back to school.

Girl 1, 2 and Boy : Good morning, Miss.

Teacher : This is Miko. She's your new friend.

Miko : Hello, friends.

Girl 1 : Hello, Miko.

Boy : Hi, Miko.

Girl 2 : Hello, Miko.

Girl 1 : Where are you from?

Miko : I'm from Japan

2. ให้นักเรียนช่วยกันอ่าน ครูอธิบายให้นักเรียนจับคู่กันสนทนา แนะนำตนเอง
โดยสมมุติเป็นนักเรียนใหม่ มาจากประเทศต่าง ๆ ตามตัวอย่างบทสนทนาหน้า ดังนี้

S1 : Hello. I'm Lee. I'm new.

S2 : Where are you from?

S1 : I'm from China.

3. นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน Can you read?

สรุป (Wrap Up)

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. คำศัพท์ชื่อประเทศต่าง ๆ เช่น Japan, Korea, Singapore, England, Australia
คำศัพท์บอกลักษณะ และคำศัพท์อื่น ๆ เช่น new, friend, same, best, brown, blond
2. การกล่าวคำสวัสดิ์ ในภาษาอังกฤษมีหลายคำ เช่น Hello, Hi ใช้กับเพื่อน ใช้ได้ทุกเวลา และโอกาส Good morning ใช้กล่าวในตอนเช้า ในตอนกลางวันและตอนเย็นจะใช้ Good afternoon และ Good evening ตามลำดับ คำสวัสดิ์ 3 คำนี้ จะใช้กับผู้สูงอายุ โสกว่าหรือไม่วัยไหน เช่น
“Good morning, Miss.” ใช้กับครูหรือผู้สูงอายุหรือผู้ไม่คุ้นเคยที่เป็นหญิง
“Good morning, Sir.” ใช้กับครูหรือผู้สูงอายุหรือผู้ที่ไม่คุ้นเคยที่เป็นชาย
3. เมื่อต้องการทราบว่าผู้ที่พูดด้วยมาจากประเทศอะไร จะใช้คำถาม Where are you from? คำตอบ คือ I'm from _____ (ชื่อประเทศ).
4. เมื่อต้องการบอกว่าเพื่อนมาจากประเทศอะไร จะพูดประโยค He/She is from _____ (ชื่อประเทศ).
5. คำบอกลักษณะ nice, happy, chubby, slim ใช้กับกริยา to be (is, am, are ตามประธาน)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการโต้ตอบสนทนากับครูและเพื่อน ๆ
2. สังเกตความคล่องแคล่วชัดเจนในการพูด
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนและการทำแบบทดสอบ

กิจกรรมฝึกทักษะ 1

Can you read?

Good Morning everyone, May I introduce myself.

Hi, I am Miko. I 'm from Japan.

Hello! My name is Kim. I'm from Singapore.

Hello! My name is Lee. I'm from China.

Hello! My name is Lin. I'm from Korea.

Hello! My name is Peter. I'm from United State.

กิจกรรมฝึกทักษะ 2

Answer the questions.

China

Lee

Singapore

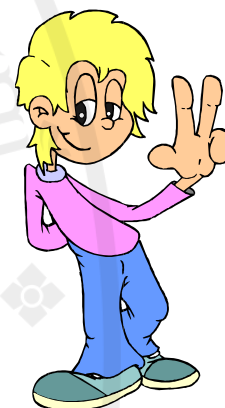
Kim

Korea

Lin

USA

Peter

1. Where is Lee from?

.....

2. Where is Peter from?

.....

3. Where is Kim from?

.....

4. Where is Lin from?

.....

5. Where are you from?

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กิจกรรมฝึกทักษะ 3

Draw Fred's picture and color it.

This is my best friend. His name is Fred. He come from Australia. He is nine years old. He has short blond hair and likes to wearing a cap. He always wearing T-shirt and sneakers. He is tall and slim. He has big eyes and small mouth. He is very handsome. He does not like drinking milk but he likes to exercise. He is very happy.

Test

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

A : Hello, My name is Kim 1.....

B : My name is Jonny.....2.....

A : I'm from Korea.

1. a. Where are you from?

b. What is your name?

c. I'm American.

d. I'm from Japan.

2. a. Where are you from?

b. What is your name?

c. I'm American.

d. I'm from Japan.

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 3 - 4

A : This is my new friend. His name is Lee.

B : 3.....

New friend : Good morning. I' from Korea.

B : 4.....

3. a. Good morning. Where are you from?

b. Good morning. What is your name?

c. Good morning. I'm Singaporean.

d. Good morning. I'm from Japan.

4. a. Nice to see you

b. Thank you

c. Good Bye

d. See you a gain

อ่านเรื่องต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 10

This is my best friend. Her name is Nancy. She come from United state. She is nine years old. He has long blond hair and love to wearing dress, but sometimes she wearing T-shirt and skirt. She is tall and slim. She is so beautiful She does not like sport but she love to plays with a doll, She is very happy.

5. Where does Nancy from?

- a. Australia
- b. England
- c. United State
- d. Korea

6. How old is Nancy?

- a. 7
- b. 8
- c. 9
- d. 10

7. What does she look like?

- a. She is short and slim.
- b. She has blond hair and chubby.
- c. She has black hair and slim.
- d. She is slim and beautiful.

8. What does she love to wearing?

- a. skirt
- b. T-shirt
- c. dress
- d. sneaker

9. Does she love to exercise?

- a. Yes, She does.
- b. No, she does not.
- c. Yes, she does not.
- d. No, she does.

10. Who is Nancy?

a

b

c

d

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความรายการประเมินความพึงพอใจแต่ละข้อ แล้วขีดเครื่องหมาย ✓
 ลงในช่องว่างตามระดับความพึงพอใจของนักเรียน

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
1. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้			
2. นักเรียนตั้งใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ			
3. กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป			
4. มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ปฏิบัติ			
5. นักเรียนชอบทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. เมื่อมีเวลาว่าง นักเรียนชอบอ่านทบทวนความรู้จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้			
7. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น			
8. นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้			
9. นักเรียนได้รับการฝึกฝนความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี			
10. นักเรียนพึงพอใจกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบในชุดกิจกรรมการเรียนรู้			

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง 30 คะแนน

เขียนเครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1. Ben : Where are you from?

Lee :

- a. I'm Lee.
- b. I'm from China.
- c. I'm a new student.

2. Miko is my best friend.

..... has black hair.

- a. He
- b. She
- c. You

3. James is happy

.....is my good friend.

- a. He
- b. She
- c. You

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. My dog's name is Leo.

Leo, my dog is.....

- a. thin
- b. chubby
- c. fat

5. ประโยคข้อใดถูกต้อง

- a. She blonde hair.
- b. She is brown hair
- c. Where are Peter from.

6. fruit. It's good for you.

I like to eat fruits.

- a. Eating
- b. Eats
- c. Eat

7. Windy :

Mom : I am going to have fried rice.

- a. What are you going to have for lunch?
- b. Is friend rice for lunch?
- c. Do you want fried rice?

8. is good for your health.

Keep your body healthy.

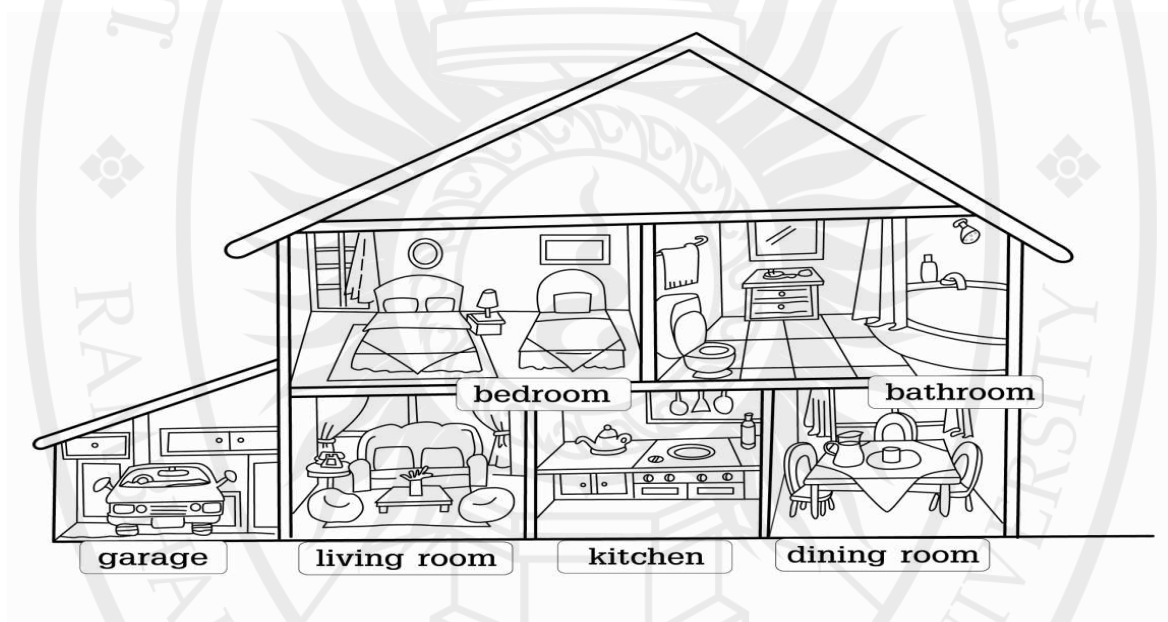
- a. Coffee
- b. Coke
- c. Milk

9. We have.....for breakfast.

For good health, we should eat food useful.

- a. candy
- b. veggie soup
- c. ice cream

ให้นักเรียนสังเกตภาพที่กำหนดให้แล้วเติมคำลงในช่องว่าง (ข้อ 10 – 15)

10. There is a in the garage.

11. There are two beds in the

12. There is a in the kitchen.

13. There are a, a and curtains in the living room.

14. There is a toilet in the

15. There is a table in the

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

16. A : Is he going to the hospital?

B :

- a. No, he isn't.
- b. No, he going.
- c. Yes, they are.

17. Boy : Excuse me. I'm looking for Rama Hospital. Where is it?

Girl : Rama Hospital? It's on Rama VI Road. It's next to the bank.

Boy : Thanks.

Girl :

- a. Yes, I am.
- b. No, I am not
- c. You're welcome.

18. A :

B : It is opposite the restaurant.

- a. Where is the temple?
- b. It is next to the hospital
- c. Where are you going?

19. A :

B : Yes, I am.

- a. He's going to school.
- b. Where is he going?
- c. Are you going to school?

20. A : What's about you?

B :

- a. I don't like sports.
- b. Watching TV.
- c. It's my hobby.

21. A : What time is it?

B : It's seven o'clock.

A :

B : She is setting the table

- a. It is six o'clock.
- b. What is he doing?
- c. What is she doing?

22. A : What is she doing?

B :

- a. I am getting up.
- b. He is going to school.
- c. She is going to school.

ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่ประโยคคำถามในคอลัมน์ A ให้สัมพันธ์กับประโยคคำตอบ ในคอลัมน์ B (ข้อที่ 23 - 27)

A

B

23. What time is it?

He is running

24. It is nine o'clock in the morning.

It's eight o'clock.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

25. Is your mother making a salad? I am reading.
26. What are you doing? Yes, she is.
27. What is Jame doing ? I am swimming.
28. Whose apples are these?

 a. They are Jo's apples
 b. It's Tony's drum.
 c. It is our car.
29.
 It's your skateboard.
 a. Whose classroom is this?
 b. Whose skateboard is that?
 c. Whose friends are they?
30. A : What are you going to have for breakfast, B?
 B : Meat and a banana.
 What are you going to have for dinner, C?
 C : Veggie soup and an apple. What about you?
 D :
 a. Spaghetti and meat.
 b. It's good for your health.
 c. Wow, that's great.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวนพรัตน์ ทองมาก
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 พฤศจิกายน 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตราด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 11 ซอยท่าเรือจ้าง ตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลตราด จังหวัดตราด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรบัณฑิต ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี